

Fremsat den 2. juni 2020 af skatteministeren (Morten Bødskov)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om midlertidig udskydelse af angivelses- og betalingsfrister m.v. på skatteområdet i forbindelse med covid-19, kildeskatteloven, ligningsloven og forskellige andre love

(Yderligere udskydelse af betalingsfrister for A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, udskydelse af angivelses- og betalingsfrister for moms, forlængelse af afgiftsperioder for moms samt midlertidige lempelser af regler om fuld skattepligt, regler om lempeligere beskattning af udenlandsk lønindkomst og regler om forskerskatteordningen som følge af covid-19 m.v.)

§ 1

I lov nr. 211 af 17. marts 2020 om midlertidig udskydelse af angivelses- og betalingsfrister m.v. på skatteområdet i forbindelse med covid-19, som ændret ved § 11 i lov nr. 572 af 5. maj 2020, foretages følgende ændringer:

1. § 1 affattes således:

»§ 1. For indeholdelsespligtige, der omfattes af opkrævningslovens § 2, stk. 5, er den sidste rettidige betalingsdag for indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag for april 2020 den 10. september 2020, for maj 2020 er den sidste rettidige betalingsdag den 12. oktober 2020, for juni 2020 er den sidste rettidige betalingsdag den 10. november 2020, for august 2020 er den sidste rettidige betalingsdag den 29. januar 2021, for september 2020 er den sidste rettidige betalingsdag den 31. marts 2021, og for oktober 2020 er den sidste rettidige betalingsdag den 31. maj 2021.«

2. § 2 affattes således:

»§ 2. For indeholdelsespligtige, der omfattes af opkrævningslovens § 2, stk. 6, er den sidste rettidige betalingsdag for indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag for april 2020 den 31. august 2020, for maj 2020 er den sidste rettidige betalingsdag den 30. september 2020, for juni 2020 er den sidste rettidige betalingsdag den 30. oktober 2020, for august 2020 er den sidste rettidige betalingsdag den 15. januar 2021, for september 2020 er den sidste rettidige betalingsdag den 16. marts 2021, og for oktober 2020 er den sidste rettidige betalingsdag den 17. maj 2021.«

3. I § 5 indsættes efter »afgiftsperiodens udløb«: », for juli 2020 udskydes fristen til den 9. september 2020, og for august 2020 udskydes fristen til den 2. oktober 2020«.

4. I § 7 indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* For virksomheder, der i medfør af momslovens § 57, stk. 3, anvender kvartalet som afgiftsperiode i tredje og fjerde kvartal i kalenderåret 2020, sammenlægges tredje kvartal med fjerde kvartal, således at angivelsesfristen for den samlede periode udløber den 1. marts 2021, medmindre virksomheden angiver et momstilsvaret for tredje kvartal 2020 senest den 1. december 2020.«

§ 2

I kildeskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 117 af 29. januar 2016, som ændret bl.a. ved § 3 i lov nr. 1686 af 26. december 2017, § 27 i lov nr. 745 af 8. juni 2018, § 5 i lov nr. 1130 af 11. september 2018, lov nr. 1432 af 5. december 2018, § 4 i lov nr. 84 af 30. januar 2019 og § 17 i lov nr. 551 af 7. maj 2019 og senest ved § 4 i lov nr. 1583 af 27. december 2019, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, *stk. 1, nr. 1*, indsættes som *6. pkt.*:

»Skattepligten omfatter endvidere vederlag omfattet af den midlertidige ordning som nævnt i § 7, stk. 1, 3.-6. pkt.«

2. I § 2, *stk. 9*, indsættes to steder efter »stk. 1, nr. 1,«: »1.-5. pkt., nr.«

3. I § 7, *stk. 1*, indsættes som *3.-6. pkt.*:

»Personen kan dog vælge at blive omfattet af en midlertidig ordning, der medfører, at der ikke indtræder skattepligt

efter § 1, stk. 1, nr. 1, ved uafbrudt ophold her i landet over 3 måneder eller ved samlede ophold her i landet over 180 dage inden for et tidsrum på 12 måneder, hvis overskridelsen skyldes ophold her i landet i perioden fra og med den 9. marts 2020 til og med den 30. juni 2020. Der kan udføres arbejde under opholdet her i landet i den angivne periode, uden at der indtræder skattepligt her til landet efter § 1, stk. 1, nr. 1. Tilvælges ordningen efter 3. pkt., er der fortsat pligt til at svare indkomstskat til staten af vederlag for personligt arbejde i tjenesteforhold og honorarer, der kan henføres til den angivne periode, i det omfang personen opholder sig her i landet. Valget skal træffes senest den 1. maj 2021 og kan omgøres til og med den 30. juni 2022.«

4. I § 48 E indsættes efter stk. 6 som nyt stykke:

»Stk. 7. Hvis ansættelsesforholdet, jf. stk. 1, er indgået senest den 8. marts 2020, ses der bort fra følgende forhold vedrørende perioden fra og med den 9. marts til og med den 30. juni 2020:

- 1) Ophør af skattepligt efter § 2, stk. 1, nr. 1, ved vurderingen af, om en person er skattepligtig til Danmark, jf. stk. 1.
- 2) Ophold uden for Danmark, der medfører, at beskattingsretten overgår til udlandet, Færøerne eller Grønland for mere end 30 arbejdsdage, jf. stk. 2.
- 3) Vederlaget i henhold til ansættelseskontrakten, jf. stk. 3, nr. 3.«

Stk. 7 bliver herefter stk. 8.

5. I § 48 F, stk. 2, indsættes som 4. pkt.:

»Nyt ansættelsesforhold, der i medfør af 2. pkt. skulle være tiltrådt i perioden fra og med den 9. marts til og med den 30. juni 2020, kan beskattes efter stk. 1, såfremt ansættelsesforholdet tiltrædes senest den 1. august 2020.«

§ 3

I ligningsloven, jf. lovebekendtgørelse nr. 806 af 8. august 2019, som ændret senest ved § 14 i lov nr. 572 af 5. maj 2020, foretages følgende ændring:

1. I § 33 A indsættes som stk. 6:

»Stk. 6. Ved anvendelsen af stk. 1 kan personen vælge at se bort fra ophold her i riget fra og med den 9. marts 2020 til det tidspunkt, hvor arbejdet genoptages i det land, hvor arbejdet normalt udføres, dog senest til og med den 30. juni 2020. Valget medfører, at arbejde her i riget, der ikke er nødvendigt arbejde i direkte forbindelse med udlandsopholdet, ikke afbryder udlandsopholdet. Nedsættelsen af den samlede indkomstskat efter stk. 1 og 3 omfatter ikke den del af lønindkomsten, der kan henføres til den angivne periode. Valget skal træffes senest den 1. maj 2021 og kan omgøres til og med den 30. juni 2022.«

§ 4

I lov nr. 1291 af 21. november 2018 om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst og tilhørende protokol

mellem Danmark og Armenien, som ændret ved § 7 i lov nr. 1583 af 27. december 2019, foretages følgende ændringer:

1. I bilag 1, artikel 3, stk. 1, indsættes efter litra c:

»d) Udtrykket »person« omfatter en fysisk person, et selskab og enhver anden sammenslutning af personer.«

2. Bilag 1, artikel 9, stk. 1, affattes således:

»1. Hvis

- a) et foretagende i en kontraherende stat direkte eller indirekte deltager i ledelsen af, kontrollen med eller kapitalen i et foretagende i den anden kontraherende stat, eller
- b) de samme personer direkte eller indirekte deltager i ledelsen af, kontrollen med eller kapitalen i såvel et foretagende i en kontraherende stat som et foretagende i den anden kontraherende stat,

og der i nogle af disse tilfælde mellem de to foretagender er aftalt eller fastsat vilkår vedrørende deres forretningsmæssige eller finansielle forbindelser, der afviger fra de vilkår, som ville være blevet aftalt mellem uafhængige foretagender, kan enhver fortjeneste, som, hvis disse vilkår ikke havde foreligget, ville være tilfaldet dette, medregnes til dette foretagendes fortjeneste og beskattes i overensstemmelse hermed.«

3. Bilag 1, artikel 27, stk. 7, affattes således:

»7. Hvis et skattekrav på et tidspunkt efter fremsættelse af en anmodning fra en kontraherende stat efter stykke 3 eller 4, og før den anden kontraherende stat har inddrevet og overført det pågældende skattekrav til den førstnævnte stat, ophører med at være

- a) for så vidt angår en anmodning efter stykke 3, et skattekrav i den førstnævnte stat, som kan inddrives efter denne stats lovgivning, og hvor den person, som skylder beløbet, på dette tidspunkt efter lovgivningen i denne stat ikke kan gøre indsigelse mod inddrivelsen, eller
- b) for så vidt angår en anmodning efter stykke 4, et skattekrav i den førstnævnte stat, hvor denne stat efter sin lovgivning kan iværksætte foranstaltninger med henblik på at sikre inddrivelsen,

skal den kompetente myndighed i den førstnævnte stat straks underrette den kompetente myndighed i den anden stat herom, og efter den anden stats valg skal den førstnævnte stat enten stille anmodningen i bero eller trække den tilbage.«

4. Bilag 1, artikel 27, stk. 8, affattes således:

»8. Bestemmelserne i denne artikel kan i intet tilfælde fortolkes således, at der pålægges en kontraherende stat en pligt til:

- a) at udføre forvaltningsakter, der strider mod denne eller den anden kontraherende stats lovgivning og forvaltningspraksis,
- b) at iværksætte foranstaltninger, som ville stride mod almenne interesser (ordre public),
- c) at yde bistand, hvis den anden kontraherende stat ikke har iværksat alle rimelige foranstaltninger til inddrivelse henholdsvis sikring af skattekravet, som kan iværk-

sættes efter denne stats lovgivning eller forvaltningspraksis,

- d) at yde bistand i tilfælde, hvor den administrative byrde for denne stat klart ikke står mål med de fordele, som den anden kontraherende stat vil opnå.«

§ 5

I lov nr. 1588 af 27. december 2019 om ændring af tobaksafgiftsloven og lov om forskellige forbrugsafgifter (Forhøjelse af afgiften på tobak), som ændret ved § 9 i lov nr. 168 af 29. februar 2020 foretages følgende ændring:

1. I § 3, stk. 25, 1. pkt., ændres »1. oktober 2020« til: »1. oktober 2019«.

2. I § 3, stk. 31, 1. pkt., ændres »30. april 2021« til: »31. marts 2021«.

§ 6

Stk. 1. Loven træder i kraft den 15. juni 2020.

Stk. 2. § 2, nr. 1-3, og § 3 har virkning fra og med indkomståret 2019.

Stk. 3. § 2, nr. 4, har virkning for personer, der var omfattet af forskerskatteordningen den 9. marts 2020.

Stk. 4. § 2, nr. 5, har virkning for ansættelsesforhold, der skulle være tiltrådt i perioden fra og med den 9. marts til og med den 30. juni 2020.

Stk. 5. § 4 har virkning fra og med den 1. januar 2020.

Stk. 6. Regler fastsat i medfør af kildeskattelovens § 48 E, stk. 7, jf. lovbekendtgørelse nr. 117 af 29. januar 2016, som ændret bl.a. ved lov nr. 1432 af 5. december 2018, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af kildeskattelovens § 48 E, stk. 8.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. *Indledning*
2. *Lovforslagets indhold*
  - 2.1. *Midlertidig udskydelse af betalingsfrister for indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag*
    - 2.1.1. *Gældende ret*
    - 2.1.2. *Den foreslåede ordning*
  - 2.2. *Midlertidig udskydelse af frister for angivelse og betaling af moms og forlængelse af afgiftsperioder*
    - 2.2.1. *Gældende ret*
    - 2.2.2. *Den foreslåede ordning*
  - 2.3. *Midlertidig lempelse af regler om fuld skattepligt*
    - 2.3.1. *Gældende ret*
    - 2.3.2. *Den foreslåede ordning*
  - 2.4. *Midlertidig lempelse af regler om lempeligere beskatning af udenlandsk lønindkomst*
    - 2.4.1. *Gældende ret*
    - 2.4.2. *Den foreslåede ordning*
  - 2.5. *Midlertidige lempelser af forskerskatteordningen*
    - 2.5.1. *Gældende ret*
    - 2.5.2. *Den foreslåede ordning*
  - 2.6. *Rettelser af bilag til lov om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst og tilhørende protokol mellem Danmark og Armenien*
    - 2.6.1. *Gældende ret*
    - 2.6.2. *Den foreslåede ordning*
  - 2.7. *Rettelse af to datoer i lov om forhøjelse af afgiften på tobak*
    - 2.7.1. *Gældende ret*
    - 2.7.2. *Den foreslåede ordning*
3. *Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige*
  - 3.1. *Midlertidig udskydelse af betalingsfrister for indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag*
  - 3.2. *Midlertidig udskydelse af frister for angivelse og betaling af moms og forlængelse af afgiftsperioder*
  - 3.3. *Midlertidig lempelse af regler om fuld skattepligt*
  - 3.4. *Midlertidig lempelse af regler om lempeligere beskatning af udenlandsk lønindkomst*
  - 3.5. *Midlertidige lempelser af forskerskatteordningen*
4. *Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.*
  - 4.1. *Midlertidig udskydelse af betalingsfrister for indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag*
  - 4.2. *Midlertidig udskydelse af frister for angivelse og betaling af moms og forlængelse af afgiftsperioder*
  - 4.3. *Midlertidig lempelse af regler om fuld skattepligt og af regler om lempeligere beskatning af udenlandsk lønindkomst*
  - 4.4. *Midlertidige lempelser af forskerskatteordningen*
5. *Administrative konsekvenser for borgerne*
6. *Miljømæssige konsekvenser*
7. *Forholdet til EU-retten*
8. *Hørte myndigheder og organisationer m.v.*
9. *Sammenfattende skema*

1. Indledning

Situationen med covid-19 påvirker den globale økonomi markant. Et bredt flertal i Folketinget har allerede vedtaget en række hjælpepakker, som skal holde hånden under blandt andet dansk erhvervsliv og danske lønmodtagere. Betalingsfrister for indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag og B-skat er midlertidigt blevet udskudt, og angivelses- og betalingsfrister for moms for store virksomheder er også blevet udskudt. Derudover er afgiftsperioder for moms for små og

mellemstore virksomheder blevet forlænget, hvilket også medfører, at betalingsfristerne er blevet forlænget.

Med dette forslag ønsker regeringen, at der sker en mere lempelig tilbagevenden til normale betalingsfrister for A-skat, arbejdsmarkedsbidrag og moms. Regeringen foreslår derfor at udskyde betalingsfristerne for A-skat, arbejdsmarkedsbidrag og moms yderligere, således at der sker en mere lempelig tilbagevenden til de normale betalingsfrister, hvorved virksomhedernes likviditet styrkes yderligere. Forslaget

er i tråd med anbefalingerne fra den økonomiske ekspertgruppe, som regeringen har nedsat.

For det første foreslås, at betalingsfristerne for indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag for månederne august, september og oktober 2020 udskydes med henholdsvis ca. 4½, 5½ og 6½ måned. Der er allerede ved lov om midlertidig udskydelse af angivelses- og betalingsfrister m.v. på skatteområdet i forbindelse med covid-19 gennemført en udskydelse af betalingsfristerne for indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag for månederne april, maj og juni 2020 med fire måneder. De udskudte betalingsfrister for disse måneder vil være identiske med betalingsfristerne for månederne august, september og oktober 2020. Betalingerne for august, september og oktober 2020 vil derfor resultere i dobbeltbetalinger for virksomhederne. Med den foreslåede udskydelse af betalingsfristerne for august, september og oktober 2020 vil disse betalingsfrister blive udskudt til 1. halvår af 2021, hvilket vil give virksomhederne bedre tid til at konsolidere sig igen, og ud over datoer med dobbeltbetalinger undgås tillige, at der tre måneder i træk vil være to betalinger inden for samme måned. Med en sådan udfasningsmodel vil måneder med to betalinger i stedet optræde hver anden måned.

Derudover foreslås det, at betalingsfristerne for virksomheder, der afregner moms månedligt, udskydes for månederne juli og august 2020 med henholdsvis 15 og 7 dage, således at de månedsafregnende virksomheder får en mere lempelig overgang til de normale betalingsfrister. For mellemstore virksomheder foreslås det, at momsperioderne bestående af tredje og fjerde kvartal sammenlægges, hvorved betalingsfristen for tredje kvartal udskydes til at være sammenfaldende med betalingsfristen for fjerde kvartal.

For det andet ønsker regeringen ved lovforslaget at indføre en række nye, midlertidige tiltag for bl.a. at afbøde nogle af de skattemæssige konsekvenser, som bl.a. udlandsdanskere, udstationerede og personer på forskerskatteordningen oplever som følge af de restriktioner, der er indført for at inddæmme spredning af covid-19, og som bl.a. har sat begrænsninger for, hvor en person kan opholde sig, hvor et arbejde kan udføres fra, og hvordan en virksomhed kan drive forretning.

Det foreslås at indføre en valgfri midlertidig ordning, der har til formål at hjælpe de personer, der har bopæl (f.eks. sommerhus) i Danmark, og som bliver fuldt skattepligtige til Danmark, hvis de opholder sig i Danmark under situationen med covid-19 i en periode, der overstiger 3 sammenhængende måneder, eller i perioder, der medfører, at de samlede ophold i Danmark overstiger 180 dage inden for et tidsrum på 12 måneder, eller som arbejder under opholdet i Danmark.

Det foreslås endvidere at indføre en valgfri midlertidig ordning, der har til formål at hjælpe de personer, der er fuldt skattepligtige til Danmark, og som mister den lempelige beskatning af deres udenlandske lønindkomst efter ligningslovens § 33 A, hvis de under situationen med covid-19 opholder sig i Danmark over 42 dage i en 6-måneders periode eller udfører arbejde under opholdet i Danmark, der ikke anses som nødvendigt arbejde.

De to midlertidige ordninger vil typisk hjælpe de udlandsdanskere og udstationerede, der pga. situationen med covid-19 opholder sig i Danmark i en længere periode – enten fordi de vælger at opholde sig i Danmark i stedet for i deres primære bopælsland, f.eks. fordi de har familie her i landet, eller fordi de er strandet i Danmark, f.eks. fordi de var på ferie her i landet inden situationen med covid-19 og ikke kunne rejse tilbage til bopælslandet som følge af lukkede grænser. Den midlertidige lempelse af ligningslovens § 33 A vil herudover bl.a. hjælpe de danske virksomheder, der har danske medarbejdere, som er udstationeret i udlandet.

Derudover foreslås en række midlertidige lempelser af den særlige beskatningsordning for forskere og nøglemedarbejdere (forskerskatteordningen). Virksomheder, forskningsinstitutioner og personer, som anvender forskerskatteordningen, oplever visse udfordringer med at opfylde betingelserne i ordningen som følge af situationen med covid-19. Manglende opfyldelse af betingelserne vil i de fleste tilfælde betyde, at en forsker eller nøglemedarbejder ikke kan fortsætte med at anvende ordningen, idet forskeren eller nøglemedarbejderen i medfør af en værnsregel vil blive udelukket fra at anvende ordningen i 10 år. Regeringens midlertidige tiltag på dette område har derfor til formål at sikre, at der ikke som følge af situationen med covid-19 er nogen, der bliver udelukket fra at kunne anvende ordningen som følge af tvunget ophold i udlandet, eller at danske virksomheder mister nøglemedarbejdere som følge af en midlertidig lønnedgang eller likviditetsproblemer.

Ved lovforslaget foreslås herudover at rette nogle fejl i bilag 1 til lov nr. 1291 af 21. november 2018 om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst og tilhørende protokol mellem Danmark og Armenien, som er sket i forbindelse med optrykningen under folketingsbehandlingen. Herved sikres, at dobbeltbeskatningsoverenskomsten implementeres korrekt med virkning fra den 1. januar 2020, hvor dobbeltbeskatningsoverenskomsten fik virkning.

Ved lovforslaget foreslås endelig at rette to forkerte datoer i værnsreglen i § 3 i lov nr. 1588 af 27. december 2019.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Midlertidig udskydelse af betalingsfrister for indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag

2.1.1. Gældende ret

I kildeskattelovens § 46, stk. 1, er det bestemt, at i forbindelse med enhver udbetaling af A-indkomst skal den, for hvis regning udbetalingen foretages, indeholde foreløbig skat i det udbetalte beløb. Den foreløbige skat omfatter ifølge § 41, stk. 2, 1. og 2. pkt., A-skat, der indeholdes efter §§ 43-49, og arbejdsmarkedsbidrag, der indeholdes efter §§ 49 A-49 D.

Angivelser vedrørende kildeskatteloven skal ifølge opkrævningslovens § 2, stk. 2, 2. pkt., indgives til Skatteforvaltningen senest den 10. i den første måned efter udløbet af afregningsperioden, jf. dog stk. 6. I januar måned skal disse angivelser dog indgives senest den 17. januar.

I opkrævningslovens § 4, stk. 1, 1. pkt., er det bestemt, at hvis Skatteforvaltningen efter afleveringsfristens udløb ikke har modtaget angivelse for en afregningsperiode, kan Skatteforvaltningen fastsætte virksomhedens tilsvær af skatter og afgifter m.v. foreløbigt til et skønsmæssigt beløb. Det gælder ifølge 2. pkt. tilsvarende, hvis indkomstregisteret eller Skatteforvaltningen efter udløbet af fristen for indberetning for en afregningsperiode ikke har modtaget indberetning af indeholdte beløb omfattet af § 2, stk. 1, 4. pkt. Tilsværet skal ifølge § 4, stk. 1, 3. pkt., betales senest 14 dage efter påkrav.

Der er i opkrævningslovens § 4 a, stk. 1, hjemmel til, at Skatteforvaltningen kan give den indeholdelsespligtige et påbud om at efterleve de i § 2, stk. 1 og 2, fastsatte bestemmelser og pålægge den indeholdelsespligtige daglige bøder (tvangsbøder) efter § 18 a, indtil påbuddet efterledes. Hvis der er foretaget en foreløbig fastsættelse af tilsværet bestående af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, kan disse midler – påbud og tvangsbøder – således tages i anvendelse for at få den indeholdelsespligtige til at opfylde sin pligt til at foretage en korrekt indberetning af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag.

I opkrævningslovens § 2, stk. 5, er det bestemt, at indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, som er omfattet af stk. 1, 4. pkt., der omhandler indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, som skal indberettes til indkomstregisteret, forfalder til betaling den 1. i den første måned efter udløbet af afregningsperioden – som er kalendermåneden, jf. § 2, stk. 1, 1. pkt. – og skal indbetales senest den 10. i den første måned efter udløbet af afregningsperioden, jf. dog stk. 6. Ordningen i § 2, stk. 5, gælder for virksomheder, der kan betegnes som små og mellemstore virksomheder, fordi de ikke omfattes af undtagelsen i stk. 6 om store virksomheder.

For store virksomheder gælder således andre regler. I opkrævningslovens § 2, stk. 6, 1. pkt., er det bestemt, at for indeholdelsespligtige efter kildeskatteloven, hvor det sammenlagte tilsvær i henhold til indgivne angivelser, foretagne indberetninger til indkomstregisteret eller foreløbige fastsættelser, jf. § 4, af enten arbejdsmarkedsbidrag eller A-skat i en forudgående 12-månedersperiode regnet fra og med oktober 2 år før kalenderåret til og med september i året før kalenderåret overstiger 250.000 kr. henholdsvis 1 mio. kr., forfalder indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag i kalenderåret til betaling den sidste hverdag (bankdag) i den måned, som indkomsten vedrører. Forfaldstidspunktet for indeholdt A-skat m.v. som nævnt i § 2, stk. 6, 1. pkt., finder ifølge 2. pkt. tilsvarende anvendelse for indeholdelsespligtige med flere virksomheder, for hvilke der føres særskilt regnskab, og som har fået tildelt flere SE-numre. Dette gælder ifølge 3. pkt. dog ikke, hvis den indeholdelsespligtiges samlede tilsvær ikke overstiger 250.000 kr. henholdsvis 1 mio. kr., jf. 1. pkt. Sidste rettidige angivelses- og betalingsdag er ifølge 5. pkt. forfaldsdagen. I 5. pkt. er det bestemt, at 1.-4. pkt. ikke finder anvendelse på regioner og kommuner.

I kildeskattelovens § 56, stk. 1, er det bestemt, at skatteministeren for følgende indeholdelsespligtige kan bestemme en fremrykket afregning af indeholdt kildeskat efter kildeskatteloven:

1) Ministerier og institutioner, hvis driftsbudget er optaget på statens bevillingslove.

2) Institutioner, foreninger og fonde, hvor vedkommende minister i henhold til § 2, stk. 2, i lov om statens regnskabsvæsen m.v. har bestemt, at lovens regler om regnskabsvæsen skal finde anvendelse.

3) Ikkestatslige institutioner, hvor staten yder tilskud til dækning af institutionens driftsudgifter på halvdelen eller mere.

4) Kommunale fællesskaber, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse, hvori der alene deltager kommuner, og hvis regnskab optages i en kommunes regnskab.

5) Selvejende institutioner med driftsoverenskomst med en region eller en kommune.

Bemyndigelsen i kildeskattelovens § 56, stk. 1, er udmøntet i § 26, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 499 af 27. marts 2015 om kildeskat som ændret ved bekendtgørelse nr. 796 af 21. juni 2016. Det er i § 26, stk. 3, bestemt, at § 26, stk. 2, gælder for de indeholdelsespligtige, der er nævnt i kildeskattelovens § 56, stk. 1, nr. 1-5.

I kildeskattelovens § 56, stk. 2, er det bestemt, at for indeholdelsespligtige, der er omfattet af opkrævningslovens § 2, stk. 6, gælder kildeskattelovens § 56, stk. 1, alene forudlønnede, mens kildeskattelovens § 56, stk. 3, bestemmer, at kommuner og regioner skal afregne indeholdt kildeskat senest den første hverdag i måneden.

Ved lov om midlertidig udskydelse af angivelses- og betalingsfrister m.v. på skatteområdet i forbindelse med covid-19 er der for månederne april, maj og juni 2020 gennemført en midlertidig udskydelse af betalingsfristen for indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag. Formålet er at give erhvervslivet en likviditetsforstrækning i lyset af pandemien med covid-19.

Det er således i § 1 bestemt, at den sidste rettidige betalingsdag efter opkrævningslovens § 2, stk. 5, for indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag for månederne fra og med april 2020 til og med juni 2020 udskydes til den 10. i den femte måned efter afregningsperioden, jf. dog stk. 2. I stk. 2 er bestemt, at hvis den sidste rettidige betalingsdag er en banklukkedag, anses den førstkomende bankdag som sidste rettidige betalingsdag.

I § 2 er det bestemt, at den sidste rettidige betalingsdag efter opkrævningslovens § 2, stk. 6, for indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag for månederne fra og med april 2020 til og med juni 2020 udskydes til sidste bankdag i den fjerde måned efter den måned, som indkomsten vedrører.

Endelig er det i § 3 bestemt, at for indeholdelsespligtige, for hvem skatteministeren i medfør af kildeskattelovens § 56 har fastsat regler om fremrykket afregning af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, finder §§ 1 og 2 ikke anvendelse.

Af lovforslaget til lov nr. 211 af 17. marts 2020, jf. Folketingstidende 2019-20, A, L 134 som fremsat, side 3 f., fremgår, at der ikke samtidig blev foreslået en ændring i fristerne

for indberetning af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag.

På side 4 fremgår desuden, at der ikke blev foreslået nogen udskydelse af betalingsfristen på 14 dage for det foreløbige beløb, som Skatteforvaltningen i medfør af opkrævningslovens § 4, stk. 1, skønsmæssigt har fastsat tilsvaret af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag til, hvis den indeholdelsespligtige ikke som foreskrevet har foretaget en rettidig indberetning af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag.

2.1.2. Den foreslåede ordning

For at imødekomme virksomheders behov for yderligere likviditetsforstrækning foreslås en udskydelse af betalingsfristen for indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag for månederne august, september og oktober 2020 med henholdsvis ca. 4½, 5½ og 6½ måned, således at små og mellemstore virksomheder, hvorved i denne sammenhæng forstås indeholdelsespligtige virksomheder, der omfattes af opkrævningslovens § 2, stk. 5, vil skulle betale indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag for august 2020 senest den 29. januar 2021, for september 2020 senest den 31. marts 2021 og for oktober 2020 senest den 31. maj 2021. For store virksomheder, hvorved i denne sammenhæng forstås indeholdelsespligtige virksomheder, der omfattes af opkrævningslovens § 2, stk. 6, foreslås, at indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag for august 2020 vil skulle betales senest den 15. januar 2021, for september 2020 foreslås betalingen at skulle ske senest den 16. marts 2021, mens betalingen for oktober 2020 foreslås at skulle ske senest den 17. maj 2021.

Afregningsperiode	Indberetningsfrist	Betalingsfrist
August 2020	10. september 2020	29. januar 2021
September 2020	12. oktober 2020	31. marts 2021
Oktober 2020	10. november 2020	31. maj 2021

De foreslåede nye betalingsfrister for store virksomheder, dvs. virksomheder, der omfattes af opkrævningslovens § 2, stk. 6, kan illustreres således:

Afregningsperiode	Indberetningsfrist	Betalingsfrist
August 2020	31. august 2020	15. januar 2021
September 2020	30. september 2020	16. marts 2021
Oktober 2020	30. oktober 2020	17. maj 2021

Som nævnt ovenfor i afsnit 2.1.1 om gældende ret anføres i lovforslaget til lov nr. 211 af 17. marts 2020, at der ikke blev foreslået nogen udskydelse af betalingsfristen på 14 dage for det foreløbige beløb, som Skatteforvaltningen i medfør af opkrævningslovens § 4, stk. 1, skønsmæssigt har fastsat tilsvaret af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag til, hvis den indeholdelsespligtige ikke som foreskrevet har foretaget en rettidig indberetning af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag. Dette foreslås tilsvarende i nærværende lovforslag.

De foreslåede sidste rettidige betalingsdage for månederne august, september og oktober 2020 indebærer, at udskydelsesordningen for indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag udfases således, at der undgås dage med dobbeltbetaling af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, ligesom måneder med to betalinger alene vil optræde hver anden måned.

Den allerede vedtagne udskydelse af betalingsfristerne for april, maj og juni 2020, jf. lov om midlertidig udskydelse af angivelses- og betalingsfrister m.v. på skatteområdet i forbindelse med covid-19, til henholdsvis den 10. september, den 12. oktober og den 10. november 2020 for små og mellemstore virksomheder og til henholdsvis den 31. august, den 30. september og den 30. oktober 2020 for store virksomheder medfører således efter de gældende regler en dobbeltbetaling, da disse datoer også er den sidste rettidige betalingsdag for indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag for månederne august, september og oktober 2020.

Som nævnt ovenfor i afsnit 2.1.1 om gældende ret anføres i lovforslaget til lov nr. 211 af 17. marts 2020, at der ikke samtidig blev foreslået en ændring i fristerne for indberetning af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag. I nærværende lovforslag foreslås det ligeledes at fastholde disse indberetningsfrister.

De foreslåede nye betalingsfrister for små og mellemstore virksomheder, dvs. virksomheder, der omfattes af opkrævningslovens § 2, stk. 5, kan illustreres således:

2.2. Midlertidig udskydelse af frister for angivelse og betaling af moms og forlængelse af afgiftsperioder

2.2.1. Gældende ret

I henhold til momslovens § 57, stk. 2, afregner store virksomheder moms månedligt. Ved store virksomheder forstås virksomheder, hvis samlede momspligtige leverancer overstiger 50 mio. kr. årligt. Momsen skal angives senest den 25. i måneden efter afgiftsperiodens udløb. Falder den 25. på en banklukkedag, forlænges fristen til den førstkommande bankdag, jf. opkrævningslovens § 2, stk. 3.

Mellemstore virksomheder og nyregistrerede virksomheder afregner moms kvartalsvis, jf. momslovens § 57, stk. 3. Ved mellemstore virksomheder forstås virksomheder, hvis samlede momspligtige leverancer overstiger 5 mio. kr. årligt, men højst udgør 50 mio. kr. årligt. Momsen skal angives senest to måneder efter afgiftsperiodens udløb.

I henhold til opkrævningslovens § 2, stk. 4, skal indbetaling af moms for en afgiftsperiode ske senest ved angivelsesfristens udløb, hvorfor angivelse og betaling normalt sker samtidig.

Hvis en virksomhed for en momsperiode har et negativt momstilsvær, udbetales den overskydende moms til virksomheden, jf. opkrævningslovens § 12, stk. 1. En virksomheds momstilsvær er forskellen på moms for virksomhedens salg (salgsmoms), og den moms, virksomheden har betalt for sine indkøb (købsmoms), og som er fradragsberettiget. En virksomhed har et negativt momstilsvær, hvis virksomhedens købsmoms overstiger salgsmomsen i afgiftsperioden. Udbetalingen sker ved, at virksomheden angiver det negative momstilsvær til Skatteforvaltningen. I henhold til opkrævningslovens § 12, stk. 2, udbetaler Skatteforvaltningen som udgangspunkt det negative tilsvær senest 3 uger efter, at Skatteforvaltningen har modtaget angivelsen. Dog kan beløbet tilbageholdes og modregnes i en igangværende, men endnu ikke angivet afregningsperiodes positive momstilsvær, jf. opkrævningslovens § 12, stk. 4.

I opkrævningslovens § 4, stk. 1, 1. pkt., er det bestemt, at hvis Skatteforvaltningen efter afleveringsfristens udløb ikke har modtaget angivelse for en afregningsperiode, kan Skatteforvaltningen fastsætte virksomhedens tilsvær af skatter og afgifter m.v. foreløbigt til et skønsmæssigt beløb. Det gælder ifølge 2. pkt. tilsvarende, hvis Skatteforvaltningen efter udløbet af fristen for indberetning for en afregningsperiode ikke har modtaget indberetning af indeholdte beløb omfattet af § 2, stk. 1, 4. pkt. Tilsværet skal ifølge § 4, stk. 1, 3. pkt., betales senest 14 dage efter påkrav.

Der er i opkrævningslovens § 4 a, stk. 1, hjemmel til, at Skatteforvaltningen kan give den afgiftspligtige et påbud om at efterleve de i § 2, stk. 1 og 2, fastsatte bestemmelser og pålægge den afgiftspligtige daglige bøder (tvangsbøder) efter § 18 a, indtil påbuddet efterledes. Hvis der er foretaget en foreløbig fastsættelse af tilsværet bestående af moms, kan disse midler – påbud og tvangsbøder – således tages i anvendelse for at få den afgiftspligtige til at opfylde sin pligt til at foretage en korrekt angivelse af moms.

Ved lov om midlertidig udskydelse af angivelses- og betalingsfrister m.v. på skatteområdet i forbindelse med co-

vid-19 er der for månederne marts, april og maj 2020 gennemført en midlertidig udskydelse af angivelsesfristen for moms for månedsafregnede virksomheder, og afgiftsperioderne for første og andet kvartal 2020 er blevet lagt sammen. Formålet er at give erhvervslivet en likviditetsforbedring i lyset af pandemien med covid-19.

Det er således i § 5 bestemt, at fristen for angivelse af moms i henhold til momslovens § 57, stk. 2, udskydes for månederne fra og med marts 2020 til og med maj 2020 til den 25. i den anden måned efter afgiftsperiodens udløb.

I forlængelse heraf er det i § 6 bestemt, at beløb, som skal udbetales til en virksomhed efter opkrævningslovens § 12, stk. 1, uanset opkrævningslovens § 12, stk. 4, ikke kan tilbageholdes, som følge af at en angivelse for en afsluttet afregningsperiode ikke er indgivet, når angivelsen for afregningsperioden er omfattet af de udskudte angivelsesfrister i § 5, og den udskudte angivelsesfrist for perioden ikke er udløbet.

I § 7 er det bestemt, at for virksomheder, der i medfør af momslovens § 57, stk. 3, anvender kvartalet som afgiftsperiode i første og andet kvartal i kalenderåret 2020, sammenlægges første kvartal med andet kvartal, således at angivelsesfristen for den samlede periode udløber den 1. september 2020, medmindre virksomheden angiver et momstilsvær for første kvartal 2020 senest den 1. juni 2020.

2.2.2. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at for virksomheder, der afregner moms månedligt, forlænges afregningsperioden for juli 2020 med 15 dage og for august 2020 med 7 dage. Det bevirker, at der sker en gradvis indfasning af de normale angivelses- og betalingsfrister, hvorved månedsafregnede virksomheder ikke vil skulle afregne moms for to måneder inden for kort tid.

Efter forslaget vil moms for juli 2020 senest skulle angives og afregnes den 9. september 2020 fremfor den 25. august 2020 efter de gældende regler. Moms for august 2020 foreslås efter forslaget at skulle udskydes til angivelse og afregning senest den 2. oktober 2020 fremfor den 25. september 2020. Moms for september 2020 skal angives og afregnes efter de gældende frister senest den 26. oktober 2020, idet den 25. oktober er en søndag.

De foreslåede nye betalingsfrister for store virksomheder, dvs. virksomheder, der omfattes af momslovens § 57, stk. 2, kan illustreres således:

Afregningsperiode	Gældende angivelses- og betalingsfrist	Ny angivelses- og betalingsfrist
Juli 2020	25. august 2020	9. september 2020
August 2020	25. september 2020	2. oktober 2020

Forslaget om at udskyde angivelsesfristen for månedsafregnede virksomheder udskyder ikke Skatteforvaltningens frist for at udbetale negativt momstilsvær til virksomhederne. Er virksomhedens momstilsvær for afgiftsperioden negativt, kan virksomheden således ligesom efter de gældende regler,

angive det negative momstilsvær til Skatteforvaltningen, så snart afgiftsperioden er udløbet. Herved vil virksomheden som udgangspunkt få den overskydende moms tilbage senest 3 uger efter, at Skatteforvaltningen har modtaget angivelsen, jf. opkrævningslovens § 12, stk. 2.

Der foreslås ingen udskydelse af betalingsfristen på 14 dage for det foreløbige beløb, som Skatteforvaltningen i medfør af opkrævningslovens § 4, stk. 1, skønsmæssigt har fastsat tilsvaret af moms til, hvis den afgiftspligtige ikke som foreskrevet har foretaget en rettidig angivelse af moms. En manglende opfyldelse af pligten til rettidig angivelse af moms har som konsekvens, at Skatteforvaltningen i medfør af opkrævningslovens § 4 a, stk. 1, kan give den afgiftspligtige et påbud og pålægge den afgiftspligtige daglige bøder (tvangsbøder) efter § 18 a, indtil påbuddet efterleves. En afgiftspligtig virksomhed vil kunne erstatte den foreløbige fastsættelse, der af Skatteforvaltningen måtte være foretaget for tilsvaret for afgiftsperioderne marts, april eller maj 2020, med en angivelse af det korrekte beløb, der herefter vil skulle betales i overensstemmelse med de udskudte betalingsfrister, der foreslås for disse måneder, jf. ovenfor.

I henhold til momsdirektivet må angivelsesfristen højst være 2 måneder. Det betyder, at momsen skal betales senest 2 måneder efter udløbet af afgiftsperioden. Det er således ikke muligt at forlænge angivelsesfristen yderligere for virksomheder, der afregner moms kvartalsvis, da de allerede har en betalingsfrist på 2 måneder. Det er i Skatteforvaltningens it-systemer ikke muligt med kort varsel at adskille angivelses- og betalingsfristen.

For virksomheder, der er kvartalsafregnende, foreslås det derfor, at afgiftsperioden bestående af tredje og fjerde kvartal i kalenderåret 2020 sammenlægges. En sammenlægning af afgiftsperioden for tredje og fjerde kvartal af 2020 vil betyde, at fristen for angivelse og betaling af momsen for tredje kvartal udskydes fra den 1. december til den 1. marts 2021. En virksomhed kan undgå, at de to momsperioder sammenlægges ved at indgive en angivelse for tredje kvartal senest den 1. december 2020.

2.3. Midlertidig lempelse af regler om fuld skattepligt

2.3.1. Gældende ret

Ifølge kildeskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1, er personer med bopæl her i landet fuldt skattepligtige til Danmark. Personer med dansk bopæl bliver først fuldt skattepligtige til Danmark, når de tager ophold her i landet, dog ikke ved kortvarige ophold pga. ferie eller lignende, jf. kildeskattelovens § 7, stk. 1. Ifølge praksis udløser uafbrudt ophold her i landet af en varighed op til 3 måneder, eller samlede ophold på i alt op til 180 dage inden for et tidsrum på 12 måneder, ikke fuld skattepligt, medmindre personen udøver erhvervsmæssige aktiviteter her i landet.

Personer med bopæl i Danmark, der udfører erhvervsmæssig aktivitet, mens de opholder sig i Danmark, bliver som udgangspunkt fuldt skattepligtige, fordi der ikke er tale om ferie eller lignende, medmindre arbejdet er udtryk for enkeltstående og sporadiske indtægtsindtægtsgivende aktiviteter.

Konsekvensen af den fulde skattepligt er, at personen bliver skattepligtig til Danmark efter danske regler af sin globalindkomst, dvs. af indkomst fra hele verden.

Hvis personen er hjemmehørende i et land, som Danmark har indgået en dobbeltbeskatningsoverenskomst med, vil aftalen dog typisk begrænse Danmarks ret til at beskatte indkomst fra kilder uden for Danmark. Danmark vil i disse tilfælde typisk kun have ret til at beskatte indkomst med kilde fra Danmark, f.eks. udbytte fra danske aktier eller lønindkomst for arbejde udført i Danmark for en dansk arbejdsgiver. Den fulde skattepligt vil med andre ord som udgangspunkt ikke føre til beskatning af andre indkomster end dem, der i forvejen ville være omfattet af begrænset skattepligt efter interne danske regler.

Er personen hjemmehørende i Danmark efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst, vil Danmark som udgangspunkt have ret til at beskatte indkomsten, men vil i de tilfælde, hvor det er aftalt, at kildelandet kan beskatte en given indkomst, skulle give nedslag i den danske skat for den betalte udenlandske skat, dog højst den danske skat af den pågældende indkomst (såkaldt creditlempelse). I tilfælde, hvor det er aftalt, at en given indkomst kun kan beskattes i kildelandet, vil Danmark ikke beskatte indkomsten. Indkomsten vil dog indgå ved beregningen af den danske skat af den øvrige indkomst og får dermed progressionsvirkning (såkaldt exemption med progressionsforbehold).

Hvis Danmark ikke har en dobbeltbeskatningsoverenskomst med bopælslandet, vil Danmark efter interne skattepligtsregler have en ubetinget ret til at beskatte personens globale indkomst, men vil i et vist omfang lempes for udenlandske skatter af indkomsten. I dette tilfælde vil den fulde skattepligt med andre ord som udgangspunkt føre til, at personen også bliver skattepligtig af indkomst, der ikke i forvejen er omfattet af begrænset skattepligt efter interne danske regler.

2.3.2. Den foreslåede ordning

Der foreslås en midlertidig lempelse af reglerne for indtræden af fuld skattepligt, der vil gøre det muligt for personer med bopæl i Danmark at vælge, at der ikke indtræder fuld skattepligt ved uafbrudt ophold i Danmark over 3 måneder og samlede ophold over 180 dage inden for et tidsrum af 12 måneder, hvis overskridelsen skyldes ophold i Danmark fra og med den 9. marts til og med den 30. juni 2020. Perioden svarer bl.a. til perioden for den midlertidige forlængelse af retten til sygedagpenge, jf. lov nr. 473 af 22. april 2020.

Det foreslås, at valget skal medføre, at der vil kunne udføres arbejde i Danmark i den angivne periode, uden at der indtræder fuld skattepligt. Dette gælder, selv om det udførte arbejde ikke anses for enkeltstående eller sporadisk. Det foreslås endvidere, at valget skal medføre, at den del af lønindkomsten og honorarer, der kan henføres til den angivne periode, hvor personen opholder sig her i landet, vil blive begrænset skattepligtig til Danmark. Dette gælder uanset, om personen arbejder eller holder ferie under opholdet i Danmark i den angivne periode, og uanset at arbejdet her i landet ikke overstiger 183 dage inden for en 12-måneders periode for en udenlandsk arbejdsgiver. Det foreslås, at valget skal træffes senest den 1. maj 2021, og at valget skal

kunne omgøres til og med den 30. juni 2022. Det bemærkes, at Danmarks ret til at beskatte indkomsten i den angivne periode kan være begrænset af en dobbeltbeskatningsoverenskomst.

Formålet med den midlertidige lempelse af reglerne om fuld skattepligt er at hjælpe de personer, der har bopæl (f.eks. sommerhus) i Danmark, og som pga. situationen med covid-19 bliver fuldt skattepligtige til Danmark, hvis de opholder sig i Danmark i en periode, der overstiger 3 sammenhængende måneder, eller i perioder, der medfører, at de samlede ophold i Danmark overstiger 180 dage inden for et tidsrum på 12 måneder, eller udfører arbejde under opholdet i Danmark, der ikke kan anses for enkeltstående eller sporadisk. Det vil typisk være personer, der vælger at opholde sig i Danmark i stedet for i deres primære bopælsland, f.eks. fordi de har familie her i landet, eller personer, der er strandet i Danmark, f.eks. fordi de var indrejst på ferie her i landet, inden situationen med covid-19 opstod og ikke kunne rejse tilbage til bopælslandet som følge af lukkede grænser.

Fuld skattepligt vil primært få betydning for personer, der er bosat i lande, som Danmark ikke har en dobbeltbeskatningsoverenskomst med, f.eks. De Forenede Arabiske Emirater, Monaco, Frankrig og Spanien og for personer, der foruden at blive fuldt skattepligtige til Danmark også bliver hjemmehørende her efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst.

Lempelsen af reglerne om fuld skattepligt vil f.eks. betyde, at en person, der bor fast i Dubai, men som ejer en lejlighed i Danmark, vil kunne vælge at blive omfattet af de lempelige regler og dermed ikke vil blive fuldt skattepligtig til Danmark ved ophold i Danmark, der overskrider 180 dage i et tidsrum af 12 måneder, hvis overskridelsen skyldes ophold i Danmark fra og med den 9. marts til og med den 30. juni 2020. Personen vil også kunne arbejde i Danmark i den angivne periode, men vil blive begrænset skattepligtig til Danmark af den del af lønindkomsten og honorarer, der kan henføres til den angivne periode, i det omfang personen opholder sig i Danmark.

2.4. Midlertidig lempelse af regler om lempeligere beskattning af udenlandsk lønindkomst

2.4.1. Gældende ret

Efter ligningslovens § 33 A kan en person, der er fuldt skattepligtig til Danmark, f.eks. en person med bopæl og familie her i landet, få nedsat skatten af lønindkomst under ophold uden for riget (Danmark, Færøerne og Grønland) i mindst 6 måneder. Skattenedsættelsen er betinget af, at ophold her i riget har en sammenlagt varighed af højst 42 dage inden for enhver 6-måneders-periode, og at opholdene skyldes nødvendigt arbejde her i riget med direkte forbindelse til udlandsopholdet, ferie eller lignende.

Skattenedsættelsen medfører som hovedregel, at de omfattede personer ikke skal betale dansk skat af lønindkomsten. I de tilfælde, hvor Danmark er tillagt den fulde beskatningsret til indkomsten efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst, skal der dog betales halv dansk skat. Skattenedsættelsen om-

fatter ikke den del af lønindkomsten, der kan henføres til arbejde her i landet.

Et udlandsophold afbrydes, hvis personen opholder sig over 42 dage i Danmark i enhver 6-måneders periode, eller hvis personen udfører arbejde under opholdet, der ikke opfylder betingelserne for at være nødvendigt arbejde her i riget.

En afbrydelse af udlandsopholdet vil især få betydning for dem, der er udstationeret til et land, som Danmark ikke har en dobbeltbeskatningsoverenskomst med f.eks. De Forenede Arabiske Emirater. Afbrydes udlandsopholdet for sådanne personer, vil det medføre, at de vil skulle betale dansk skat af lønnen fra starten af opholdet i Danmark, til personen påbegynder et nyt ophold i udlandet, der opfylder betingelserne i ligningslovens § 33 A. For personer, som har arbejdet under 6 måneder i udlandet, inden opholdet afbrydes, vil hele lønindkomsten fra arbejdet i udlandet blive beskattet i Danmark.

2.4.2. Den foreslåede ordning

Det foreslås midlertidigt at lempe betingelserne for at være omfattet af ligningslovens § 33 A. Den foreslåede midlertidige ordning medfører, at fuldt skattepligtige personer ved anvendelsen af ligningslovens § 33 A vil kunne vælge at se bort fra ophold her i riget fra og med den 9. marts 2020 til det tidspunkt, hvor arbejdet i arbejdslandet genoptages, dog senest til og med den 30. juni 2020. Perioden svarer bl.a. til perioden for den midlertidige forlængelse af retten til sygedagpenge, jf. lov nr. 473 af 22. april 2020.

Vælges det at blive omfattet af den midlertidige ordning vil der desuden kunne udføres arbejde under opholdet i Danmark i den angivne periode uden, at det afbryder udlandsopholdet. Skattenedsættelsen omfatter ikke den del af lønindkomsten, der kan henføres til opholdet i Danmark i den angivne periode. Dette gælder uanset, om der udføres arbejde eller holdes ferie under opholdet. Det foreslås, at valget skal træffes senest den 1. maj 2021, og at valget skal kunne omgøres til og med den 30. juni 2022.

Formålet med den midlertidige lempelse af betingelserne i ligningslovens § 33 A er at hjælpe de personer, der er fuldt skattepligtige til Danmark, og som pga. situationen med covid-19 mister den lempelige beskatning af deres udenlandske lønindkomst, hvis de opholder sig i Danmark over 42 dage i en 6-måneders periode. Det vil typisk være personer, der vælger at opholde sig i Danmark under situationen med covid-19, f.eks. fordi de har familie her i landet, eller personer, der er strandet i Danmark, f.eks. fordi de var indrejst på ferie her i landet inden situationen med covid-19 opstod og ikke kunne rejse tilbage til arbejdslandet. Den midlertidige ordning vil bl.a. hjælpe de danske virksomheder, der har danske medarbejdere, som er udstationeret i udlandet.

Lempelsen af ligningslovens § 33 A vil f.eks. betyde, at en person, der er udstationeret fra en dansk virksomhed til Hong Kong, vil kunne vælge at blive omfattet af de lempelige regler og dermed vil kunne opholde sig og arbejde i Danmark i op til 3 måneder og 23 dage under situationen med

covid-19, uden at udlandsopholdet anses for afbrudt. Personen vil dog skulle beskattes i Danmark af den del af lønindkomsten, der kan henføres til den del af den angivne periode, hvor personen har opholdt sig i Danmark.

2.5. Midlertidige lempelser af forskerskatteordningen

2.5.1. Gældende ret

Visse forskere og andre højt kvalificerede medarbejdere (nøglemedarbejdere) kan vælge at blive beskattet efter en særlig lempelig ordning, når de kommer til Danmark for at arbejde. Forskerskatteordningen i kildeskattelovens §§ 48 E og 48 F medfører, at medarbejderens lønindkomst pålignes en bruttoskat på 27 pct. plus arbejdsmarkedsbidrag i op til syv år.

Der er en række betingelser, som skal være opfyldt, for at forskerskatteordningen kan anvendes. Det kan f.eks. nævnes, at forskeren eller nøglemedarbejderen ikke må have været skattepligtig til Danmark efter de almindelige skatte regler i de seneste 10 år forud for ansættelsen, og at lønindkomsten som udgangspunkt skal kunne beskattes i Danmark.

For forskere og nøglemedarbejdere, der er fuldt skattepligtige til Danmark og skattemæssigt hjemmehørende her efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst, betyder det, at arbejde i udlandet ikke må udføres under sådanne omstændigheder, at beskatningsretten til lønindkomsten overgår til udlandet, Færøerne eller Grønland for mere end 30 arbejdsdage inden for samme kalenderår. Det vil f.eks. kunne ske, hvis en forsker eller nøglemedarbejder opholder sig i det andet land i mere end 183 dage inden for en 12-månedersperiode, eller hvis vedkommende er ansat hos en udenlandsk arbejdsgiver til at udføre arbejde i arbejdsgiverens faste driftssted i Danmark, og personen udfører arbejde i det land, hvor arbejdsgiveren er hjemmehørende.

Forskere og nøglemedarbejdere, der ikke er fuldt skattepligtige, skal efter praksis som minimum udføre arbejde i Danmark 1-2 gange om måneden for at kunne anses for at være begrænset skattepligtige af deres lønindkomst. Såfremt skattepligten ophører, vil forskeren eller nøglemedarbejderens lønindkomst overgå til udenlandsk beskatning, og forskerskatteordningen vil ikke længere kunne anvendes.

For at kunne omfattes af forskerskatteordningen skal nøglemedarbejdere inden for kalenderåret i gennemsnit have en løn på minimum 68.100 kr. pr. måned (2020-niveau) efter fradrag af ATP (vederlagskravet). Der kan alene dispenseres fra vederlagskravet, hvis manglede opfyldelse af kravet skyldes en periode med nedsat eller ingen løn som følge af barselsorlov.

For forskere og nøglemedarbejdere, der allerede er omfattet af forskerskatteordningen, gælder endvidere en regel om, at vedkommende kan indgå et nyt ansættelsesforhold, der kan omfattes af forskerskatteordningen, hvis det nye ansættelsesforhold tiltrædes senest en måned efter ophør af den tidligere ansættelse.

2.5.2 Den foreslåede ordning

Som følge af situationen med covid-19 kan virksomheder, forskningsinstitutioner og personer, som anvender forskerskatteordningen, opleve visse udfordringer med at opfylde betingelserne i forskerskatteordningen. Det vil f.eks. være tilfældet, hvis en forsker eller nøglemedarbejder, som følge af situationen med covid-19, er nødt til at opholde sig i eller uden for Danmark i en længere periode, eller hvis virksomhed for en periode er nødt til at bede nøglemedarbejdere om at gå ned i løn. Det foreslås derfor at se bort fra en række forhold vedrørende perioden fra og med den 9. marts til og med den 30. juni 2020.

For det første foreslås, at der i perioden fra og med den 9. marts til og med den 30. juni 2020 vil skulle ses bort fra ophør af begrænset skattepligt ved vurderingen af, om en forsker eller nøglemedarbejder er skattepligtig til Danmark, såfremt ansættelsesforholdet er indgået senest den 8. marts 2020.

Situationen med covid-19 medfører store begrænsninger i en persons mulighed for at bevæge sig frit mellem forskellige lande. Myndighedernes anbefalinger og restriktioner har stor betydning for, hvor en person opholder sig og udfører sit arbejde, mens Danmark – og store dele af Europa og resten af verden – er lukket ned. Såfremt en forsker eller nøglemedarbejder ikke kan komme til Danmark eller ikke kan udføre sit arbejde i Danmark som følge af situationen med covid-19, vil det medføre risiko for, at vedkommende ikke længere vil kunne anvende forskerskatteordningen. Såfremt forskeren eller nøglemedarbejderens lønindkomst herved overgår til beskatning efter de almindelige regler, eller den pågældende har anden skattepligtig indkomst til Danmark, vil vedkommende endvidere i 10 år blive udelukket fra at kunne anvende en eventuel resterende periode på ordningen.

Ved muligheden for at se bort fra skattepligtens ophør foreslås det således, at der i tilfælde, hvor en forsker eller nøglemedarbejder ikke har anden skattepligtig indkomst til Danmark, skal kunne skabes sikkerhed for, at ansættelsesforholdet vil kunne opretholdes uden ændrede skattemæssige konsekvenser, hvis forskeren eller nøglemedarbejderen ønsker det. Har forskeren eller nøglemedarbejderen anden skattepligtig indkomst til Danmark, vil muligheden for at se bort fra skattepligtens ophør yderligere sikre, at forskeren eller nøglemedarbejderen ikke vil blive udelukket fra at anvende en resterende periode på ordningen i 10 år. Såfremt der ses bort fra skattepligtens ophør, vil forskerskatteordningen efter forslaget fortsat skulle finde anvendelse, således at en periode, hvor der ses bort fra skattepligtens ophør, tæller med ved opgørelse af maksimumperioden under ordningen.

For det andet foreslås, at der i perioden fra og med den 9. marts til og med den 30. juni 2020 vil skulle ses bort fra ophold i et andet land, som Danmark har indgået en dobbeltbeskatningsoverenskomst med, ved vurderingen af, om beskatningsretten til en forsker eller nøglemedarbejders lønindkomst er overgået til udlandet, Færøerne eller Grønland for mere end 30 dage inden for kalenderåret. Det er en betingelse, at ansættelsesforholdet er indgået forud for den nævnte periode.

Den foreslåede mulighed for at se bort fra ophold i udlandet både for fuldt og begrænset skattepligtige skaber sikkerhed for, at et ansættelsesforhold kan fortsættes uden skattemæssige konsekvenser, og samtidig sikres, at der ikke er nogen, der bliver udelukket fra at kunne anvende forskerskatteordningen som følge af ophold i udlandet under situationen med covid-19.

For det tredje foreslås, at der i perioden fra og med den 9. marts til den 30. juni 2020 vil skulle ses bort fra manglende opfyldelse af vederlagskravet, således at en medarbejder fortsat kan være omfattet af forskerskatteordningen, hvis vederlagskravet er opfyldt i den øvrige del af kalenderåret, efter samme model som allerede gælder i barselsperioder. Det er en betingelse, at ansættelsesforholdet er indgået forud for den nævnte periode.

Situationen med covid-19 har medført økonomisk nedgang for mange virksomheder, hvilket kan skabe udfordringer i forhold til at kunne udbetale en løn til nøglemedarbejdere, der opfylder vederlagskravet. Samtidig kan medarbejdere opleve at måtte acceptere en lønnedgang for at kunne beholde deres arbejde. Manglende opfyldelse af vederlagskravet kan føre til, at nøglemedarbejderens lønindkomst overgår til beskatning efter de almindelige regler, hvilket betyder, at medarbejderen i 10 år vil blive forhindret i at anvende en resterende periode på forskerskatteordningen.

Muligheden for at se bort fra vederlagskravet vil kunne bidrage til, at danske virksomheder ikke mister nøglemedarbejdere pga. likviditetsproblemer, og at der ikke er medarbejdere, der bliver udelukket fra at kunne anvende forskerskatteordningen som følge af situationen med covid-19.

Endelig foreslås i perioden fra og med den 9. marts til og med den 30. juni 2020 en forlængelse af den periode, der efter gældende regler udgør en måned, som accepteres fra ophøret af en ansættelse, som er omfattet af forskerskatteordningen, til påbegyndelsen af en ny ansættelse, som kan omfattes af ordningen. Et nyt ansættelsesforhold, der skulle have været tiltrådt i perioden fra og med den 9. marts til og med den 30. juni 2020, vil således kunne omfattes af forskerskatteordningen, såfremt ansættelsesforholdet tiltrædes senest en måned efter den nævnte periodes udløb, dvs. den 1. august 2020.

Såfremt en forsker eller nøglemedarbejder afskediges og/eller bliver forhindret i at tiltræde et nyt ansættelsesforhold inden for en måned som følge af situationen med covid-19, kan der opstå en situation, hvor lønindkomsten overgår til beskatning efter de almindelige regler, hvorved forskeren eller nøglemedarbejderen ikke vil kunne tiltræde den nye ansættelse, fordi vedkommende i 10 år vil blive udelukket fra at anvende en resterende periode på forskerskatteordningen.

Den foreslåede mulighed for at give forskeren eller nøglemedarbejderen en periode på mere end en måned, inden det nye ansættelsesforhold skal tiltrædes, vil skulle sikre, at der ikke er nogen, der udelukkes fra at kunne anvende forskerskatteordningen, i tilfælde hvor ansættelsen er udskudt som følge af situationen med covid-19, eller i tilfælde hvor en

forsker eller nøglemedarbejder afskediges, men situationen med covid-19 forhindrer udrejse af Danmark og/eller mindsker chancen for hurtigt at finde nyt arbejde i Danmark, som vil kunne omfattes af forskerskatteordningen.

2.6. Rettelser af bilag til lov om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst og tilhørende protokol mellem Danmark og Armenien

2.6.1. Gældende ret

Folketinget har den 15. november 2018 vedtaget forslag til lov om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst og tilhørende protokol mellem Danmark og Armenien (Folketingstidende 2018-19, A, L 31 som fremsat), jf. lov nr. 1291 af 21. november 2018. Lovens bilag 1 indeholder en dansk version af den dobbeltbeskatningsoverenskomst, som er indgået mellem Danmark og Armenien. Der er i bilaget imidlertid nogle fejl i form af tekstudfald, som indebærer, at dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og Armenien ikke er blevet korrekt implementeret.

2.6.2. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der rettes op på fejlene i bilag 1, således at der sikres en fuldt korrekt implementering af dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og Armenien, som det oprindeligt var formålet med vedtagelsen af forslag til lov om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst og tilhørende protokol mellem Danmark og Armenien.

2.7. Rettelse af to datoer i lov om forhøjelse af afgiften på tobak

2.7.1. Gældende ret

Ved lov nr. 1588 af 27. december 2019 blev afgifterne for tobak forhøjet ad to omgange. Første gang den 1. april 2020 og anden gang den 1. januar 2022. I forbindelse med forhøjelsen af tobaksafgifterne, blev der indsat en værnsregel, hvor der blandt andet blev sat et loft over, hvor mange cigaretter eller cigarillos virksomheder kunne lade overgå til forbrug til den eksisterende afgiftssats i perioderne op til hver afgiftsforhøjelse. Der er imidlertid en fejl i to datoer i værnsreglen.

2.7.2. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der rettes op på fejlene i værnsreglen, således at de to datoer bliver korrekte.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Forslaget skønnes samlet set at medføre et umiddelbart mindreprovenu på ca. 20 mio. kr. i 2020 og ca. 185 mio. kr. i 2021. Efter tilbageløb og adfærd skønnes mindreprovenuet at udgøre ca. 10 mio. kr. i 2020 og ca. 105 mio. kr. i 2021, jf. tabel 1. Forslaget skønnes at have begrænset varig prove-numæssig virkning.

Tabel 1. Samlet provenuvirkning som følge af lovforslaget

Mio. kr. (2020-niveau)	2020	2021	2022	2023	2024	2025	Varigt	Finansår 2020
Umiddelbar virkning	-20	-185	0	0	0	0	-2	-18.200
Virkning efter tilbageløb	-15	-120	0	0	0	0	-2	-
Virkning efter tilbageløb og adfærd	-10	-105	0	0	0	0	-1	-
Umiddelbar virkning for kommunerne	0	0	0	0	0	0	0	-

Der skønnes ingen økonomiske eller implementeringsmæssige konsekvenser for regionerne og kommunerne.

Lovforslaget skønnes samlet set at medføre administrative omkostninger for Skatteforvaltningen på 3,6 mio. kr. i 2020, 2,1 mio. kr. i 2021, 0,5 mio. kr. i 2022 og 0,4 mio. kr. årligt i 2023-2025.

3.1. Midlertidig udskydelse af betalingsfrister for indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag

På baggrund af de senest tilgængelige oplysninger skønnes A-skat og arbejdsmarkedsbidrag at udgøre ca. 41 mia. kr. i gennemsnit for månederne august, september og oktober 2020. Heraf skønnes i gennemsnit ca. 25 mia. kr. at vedrøre arbejdsgivere m.v., som får udskudt betalingsfristen.

Den foreslåede yderligere midlertidige udskydelse af betalingsfristerne vedrørende indeholdt A-skat og arbejdsmar-

kedsbidrag for månederne august, september og oktober med henholdsvis ca. 4½, 5½ og 6½ måned skønnes at medføre et umiddelbart mindreprovenu på ca. 10 mio. kr. i 2020 og ca. 160 mio. kr. i 2021 ved en rente på 0,5 pct., jf. tabel 2. Denne rente er en summarisk opgjort rente, der bl.a. afspejler skøn for rentetab og øget kreditrisiko. Efter tilbageløb i form af selskabsskat, aktieindkomstskat og moms og afgifter skønnes mindreprovenuet til ca. 5 mio. kr. i 2020 og ca. 105 mio. kr. i 2021. Mindreprovenuet efter tilbageløb og adfærd skønnes til ca. 5 mio. kr. i 2020 og ca. 90 mio. kr. i 2021. Der skønnes et umiddelbart mindreprovenu i finansåret 2020 på ca. 10 mio. kr.

Der skønnes ingen økonomiske konsekvenser for regionerne og kommunerne.

Tabel 2. Provenuvirkning ved at udskydelse af betalingsfrister for A-skat og arbejdsmarkedsbidrag

Mio. kr. (2020-niveau)	2020	2021	2022	2023	2024	2025	Varigt	Finansår 2020
Umiddelbar virkning i alt	-10	-160	0	0	0	0	-2	-10
Virkning efter tilbageløb	-5	-105	0	0	0	0	-1	-
Virkning efter tilbageløb og adfærd	-5	-90	0	0	0	0	-1	-
Umiddelbar virkning for kommunerne	0	0	0	0	0	0	0	-

Lovforslagets dele om foreslåede udskydelser af betalingsfrister for A-skat, arbejdsmarkedsbidrag og moms vurderes at medføre administrative omkostninger for Skatteforvaltningen på 2,1 mio. kr. i 2020 og 0,1 mio. kr. årligt i 2021-2025 som følge af vejledning, sagsbehandling og systemtilpasninger.

3.2. Midlertidig udskydelse af frister for angivelse og betaling af moms og forlængelse af afgiftsperioder

Med forslaget får store virksomheder med en momspligtig omsætning over 50 mio. kr. en forlængelse af betalingsfristen og dermed den gennemsnitlige kredittid med henholdsvis 15 dage ved afregning af moms for juli 2020 og 7 dage ved afregning af moms for august 2020. Det skønnes med betydelig usikkerhed, at momsindbetalinger for store virksomheder med positive momstilsvær i gennemsnit udgør 32,5 mia. kr. pr. måned i den resterende del af 2020 på baggrund af seneste konjunkturvurdering fra maj 2020.

For mellemstore virksomheder med en omsætning mellem 5 og 50 mio. kr. vil afregning af afgiftsperioden vedrørende

3. kvartal 2020 blive sammenlagt med afregningen vedrørende 4. kvartal 2020, hvormed afregningen af 3. kvartal udskydes med 90 dage. Det skønnes med betydelig usikkerhed, at momsindbetalinger for mellemstore virksomheder med positive momstilsvær vil udgøre ca. 18 mia. kr. i 3. kvartal 2020.

Der er lagt en summarisk opgjort rente på 0,5 pct. p.a. til grund for provenuvurderingen, hvilket hovedsageligt afspejler den øgede kreditrisiko, som staten påtager sig ved udskydelsen af betalingsfristen.

Forslaget skønnes at medføre et umiddelbart mindreprovenu på ca. 10 mio. kr. i 2020 og 20 mio. kr. i 2021. Der er ved opgørelse af tilbageløb og adfærdsvirkninger taget udgangspunkt i standardforudsætninger for ændringer i selskabsskattegrundlaget. Mindreprovenuet efter tilbageløb og adfærdsvirkninger skønnes at udgøre 5 mio. kr. i 2020 og 15 mio. kr. i 2021. Det varige mindreprovenu efter tilbageløb og adfærd skønnes at være begrænset.

Tabel 3. Provenuvirkning ved udskydelse af betalingsfrister for moms

Mio. kr. (2020-niveau)	2020	2021	2022	2023	2024	2025	Varigt	Finansår 2020
Umiddelbar virkning	-10	-20	0	0	0	0	-0,4	-18.200
Virkning efter tilbageløb	-5	-15	0	0	0	0	-0,3	-
Virkning efter tilbageløb og adfærd	-5	-15	0	0	0	0	-0,2	-
Umiddelbar virkning for kommunerne	0	0	0	0	0	0	0	-

Forslaget vedrørende sammenlægning af afregningen af moms for tredje og fjerde kvartal for mellemstore virksomheder medfører en forøgelse af skatteudgiften vedrørende forlængede momskredittider for små og mellemstore virksomheder med 20 mio. kr. i 2021.

Der henvises til afsnit 3.1 vedrørende vurderingen af de administrative omkostninger for Skatteforvaltningen.

3.3. Midlertidig lempelse af regler om fuld skattepligt

Den del af lovforslaget, der vedrører en lempelse af reglerne om fuld skattepligt, indebærer, at personer, der som følge af situationen med covid-19 opholder sig i Danmark, ikke utilsigtet bliver fuldt skattepligtige til Danmark.

Forslaget indebærer, at der gives afkald på skatteindtægter, der var tilfaldet Danmark, hvis den berørte persongruppe var blevet fuldt skattepligtige til Danmark. Forslaget indebærer derfor et mindreprovenu svarende til forskellen mellem den skat, som den berørte persongruppe ville skulle betale ved fuld skattepligt til Danmark, og den skat, som den berørte persongruppe skal betale ved uændret at være begrænset skattepligtig i Danmark, herunder begrænset skattepligtig af lønindkomst og honorarer efter den midlertidige ordning.

Lovforslagets del om lempelse af regler om fuld skattepligt og lempeligere beskatning af udenlandsk indkomst vurderes at medføre administrative omkostninger for Skatteforvaltningen på 0,7 mio. kr. i 2020, 0,8 mio. kr. i 2021, 0,4 mio. i 2022, 0,3 mio. kr. i 2023-2024 og 0,3 mio. kr. i alt i 2025-2026 til vejledning, kommunikation og systemtilretninger. Vurderingen er behæftet med usikkerhed.

3.4. Midlertidig lempelse af regler om lempeligere beskatning af udenlandsk lønindkomst

Den del af lovforslaget, der vedrører en lempelse af ligningslovens § 33 A, indebærer, at personer, der som følge af situationen med covid-19 opholder sig i Danmark, og som normalt ville være omfattet af lavere beskatning efter ligningslovens § 33 A, ikke utilsigtet bliver pålagt hårdere beskatning. Løn under opholdet i Danmark under situationen med covid-19 vil ikke være omfattet af lempeligere beskatning efter ligningsloven § 33 A.

Forslaget indebærer, at der gives afkald på skatteindtægter, der var tilfaldet Danmark, hvis den berørte persongruppe, som følge af situationen med covid-19, ikke længere opfyldte kravene til lempeligere beskatning efter ligningslovens § 33 A. Forslaget indebærer derfor et mindreprovenu

svarende til forskellen mellem den skat, som den berørte persongruppe ville skulle betale uden lempelse efter ligningslovens § 33 A, og den skat, som den berørte persongruppe skal betale ved fortsat at være omfattet af nedsat beskatning efter ligningslovens § 33 A.

Der henvises til afsnit 3.3 vedrørende vurderingen af de administrative omkostninger for Skatteforvaltningen af lovforslagets del om lempeligere beskatning af udenlandsk lønindkomst.

3.5. Midlertidige lempelser af forskerskatteordningen

Den del af lovforslaget, der vedrører forskerskatteordningen, indebærer, at der vedrørende perioden fra og med den 9. marts til og med den 30. juni 2020 ses bort fra nogle af de betingelser, der skal være opfyldt, for at forskerskatteordningen kan anvendes.

Forslaget vurderes potentielt at kunne vedrøre op til ca. 7.000 fuldt skattepligtige personer og ca. 1.200 begrænset skattepligtige, som anvender forskerskatteordningen i 2020. Omkring 1.000 nøglemedarbejdere skønnes at risikere ikke at kunne opfylde vederlagskravet, hvis der f.eks. slet ikke udbetales løn i 3 måneder. De foreslåede lempelser indebærer, at der gives afkald på et evt. merprovenu, som ellers ville kunne opstå som følge af, at nogle overgår til almindelig dansk beskatning på grund af situationen med covid-19.

Administration af forskerskatteordningen foretages manuelt. Derfor vurderes implementeringen af de midlertidige lempelser af forskerskatteordningen at kræve øget sagsbehandling. For at kunne varetage sagsbehandlingen på behørig vis vurderes lempelserne at kræve øget vejledning af sagsbehandlere. Tilsvarende vurderes behovet for vejledning af borgere og virksomheder at stige, og det skriftlige vejledningsmateriale, der er tilgængeligt på internettet, skal tilrettes.

Da administrationen af de midlertidige lempelser vil skulle foretages manuelt, vurderes forslaget ikke fuldt ud at leve op til et af principperne for digitaliseringsklar lovgivning, som tilsiger, at ny lovgivning skal muliggøre automatisk sagsbehandling. De øvrige principper for digitaliseringsklar lovgivning vurderes at være opfyldt.

De midlertidige lempelser af forskerskatteordningen vurderes at medføre administrative omkostninger for Skatteforvaltningen på 0,8 mio. kr. i 2020 og 1,2 mio. kr. i 2021 til kontrol og vejledning. Dertil kommer mindre udgifter til systemtilretninger.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

De foreslåede udskydelser af betalingsfrister for A-skat, arbejdsmarkedsbidrag og moms vil primært bidrage til at afhjælpe det likviditetspres, som mange virksomheder i øjeblikket lider under.

De foreslåede midlertidige lempelser af reglerne om fuld skattepligt, reglerne om lempelse af udenlandsk lønindkomst og reglerne om forskerskatteordningen vurderes ikke at påvirke virksomhedernes muligheder for at teste, udvikle og anvende nye digitale teknologier og forretningsmodeller og/eller udmøntning i en erhvervsrettet digital løsning. Principperne for agil erhvervsrettet regulering vurderes derfor ikke at være relevante.

De økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet ved de enkelte dele af lovforslaget er beskrevet nedenfor.

4.1. Midlertidig udskydelse af betalingsfrister for indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag

Det lægges til grund, at forslaget styrker likviditeten for de store virksomheder m.v. med ca. 65 mia. kr. i gennemsnitligt 5½ måned. For små virksomheder skønnes forslaget at styrke likviditeten med ca. 9 mia. kr. i gennemsnitligt 5½ måned.

For virksomheder, der skal afregne indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, udskydes den sidste rettidige betalingsfrist for månedsafregningerne for august, september og oktober med henholdsvis ca. 4½, 5½ og 6½ måned.

Lovforslaget vil kunne have visse administrative konsekvenser for erhvervslivet, da der foreslås midlertidigt at skulle gælde særskilte frister for henholdsvis indberetning og afregning, hvilket vil skulle håndteres.

4.2. Midlertidig udskydelse af frister for angivelse og betaling af moms og forlængelse af afgiftsperioder

Det skønnes med usikkerhed, at forslaget styrker likviditeten for de store virksomheder med ca. 32,5 mia. kr. i henholdsvis 15 og 7 dage og for mellemstore virksomheder med ca. 18 mia. kr. i 90 dage.

For virksomheder, der afregner moms månedligt, udskydes den sidste rettidige frist for angivelse og betaling. For virksomheder, der afregner moms kvartalsvis, sammenlægges afgiftsperioderne for tredje og fjerde kvartal. Forslaget skønnes ikke at indebære nævneværdige administrative omkostninger for erhvervslivet, idet virksomhederne fortsat skal lave det samme antal angivelser og betalinger.

4.3. Midlertidig lempelse af regler om fuld skattepligt og regler om lempeligere beskatning af udenlandsk lønindkomst

De midlertidige lempelser for særlige grupper i form af lempelserne i ligningslovens § 33 A samt reglerne om fuld skattepligt indebærer, at personer, der arbejder i udlandet, ikke oplever en hårdere beskatning af den del af lønindkom-

sten, der ikke kan henføres til opholdet i Danmark som følge af coronakrisen.

I forhold til de erhvervsøkonomiske konsekvenser sikrer forslagene, at omkostningerne for virksomhederne ikke stiger ved en fastholdelse af lønnen efter skat for de pågældende personer for den del af lønindkomsten, der ikke kan henføres til opholdet i Danmark.

4.4. Midlertidige lempelser af forskerskatteordningen

Lempelserne vil generelt forbedre virksomhedernes muligheder for at fastholde nøglemedarbejdere på trods af situationen med covid-19. Muligheden for at se bort fra vederlagskravet kan medvirke til at forbedre virksomhedernes likviditet.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

De foreslåede midlertidige lempelser af forskerskatteordningen medfører, at ordningen skal kunne anvendes i en række tilfælde, hvor manglende opfyldelse af betingelserne skyldes forhold i perioden fra og med den 9. marts til og med den 30. juni 2020. Forslaget giver mulighed for at undgå visse utilsigtede skattemæssige virkninger som følge af situationen med covid-19. Det vil ikke nødvendigvis være muligt for Skatteforvaltningen at udsøge, om den manglende opfyldelse af betingelserne skyldes forhold i denne periode. Der kan derfor være behov for, at forskere og nøglemedarbejdere dokumenterer deres forhold i den nævnte periode over for Skatteforvaltningen.

De øvrige dele af lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Momsdirektivets artikel 252 fastsætter visse rammer for angivelsesfristen og afgiftsperioden. Angivelsesfristen må højst være på 2 måneder. Afgiftsperioden skal som hovedregel fastsættes til en, to eller tre måneder, men det er muligt at fastsætte andre perioder, så længe afgiftsperioden ikke overstiger et år.

Den foreslåede udskydelse af fristen for betaling af moms for virksomheder, der afregner moms månedligt, overholder dette krav, idet angivelsesfristen ikke forlænges til mere end 2 måneder.

Forslaget om sammenlægning af momsperioden for tredje og fjerde kvartal i kalenderåret 2020 medfører, at afregningsperioden bliver på et halvt år. Hermed overholder denne del af lovforslaget også EU-rettens krav om, at afgiftsperioden ikke må overstige et år.

Lovforslaget har derudover ingen EU-retlige konsekvenser.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Lovforslaget har ikke været udsendt i høring på grund af forslagens hastende karakter henset til udbruddet af covid-19, som har sat danske virksomheder i en vanskelig øko-

nomisk situation. Lovforslaget sendes heller ikke i høring i forbindelse med fremsættelsen, fordi det ønskes hastebehandlet i Folketinget.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for staten	Ingen.	Lovforslagets del om udskydelser af betalingsfrister for A-skat, arbejdsmarkedsbidrag og moms skønnes samlet set at medføre et mindreprovenu efter tilbageløb og adfærd på ca. 10 mio. kr. i 2020 og ca. 105 mio. kr. i 2021 for staten. Lovforslagets del om midlertidige lempelser indebærer, at der gives afkald på et evt. merprovenu, som ellers ville kunne opstå som følge af, at de berørte på grund af situationen med covid-19 ville blive fuldt skattepligtige eller overgå til almindelig beskatning.
Implementeringskonsekvenser for staten	Ingen.	Lovforslaget skønnes samlet set at medføre administrative omkostninger for Skatteforvaltningen på 3,6 mio. kr. i 2020, 2,1 mio. kr. i 2021, 0,5 mio. kr. i 2022 og 0,4 mio. kr. årligt i 2023-2025.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Forslaget styrker likviditeten for virksomheder og vil generelt forbedre virksomhedernes muligheder for at fastholde nøglemedarbejdere på trods af situationen med covid-19.	Ingen.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen.	Lovforslaget vil kunne have visse administrative konsekvenser for erhvervslivet.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen.	Lovforslagets del om forskerskatteordningen giver mulighed for at undgå utilsigtede skattemæssige virkninger som følge af situationen med covid-19. Det kan dog medføre behov for, at borgere dokumenterer deres forhold vedrørende perioden 9. marts til 30. juni 2020 over for Skatteforvaltningen.
Miljømæssige konsekvenser	Ingen.	Ingen.
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget er i overensstemmelse med momsdirektivet.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

I kildeskattelovens § 46, stk. 1, er det bestemt, at i forbindelse med enhver udbetaling af A-indkomst skal den, for hvis regning udbetalingen foretages, indeholde foreløbig skat i det udbetalte beløb. Den foreløbige skat omfatter ifølge § 41, stk. 2, 1. og 2. pkt., A-skat, der indeholdes efter §§ 43-49, og arbejdsmarkedsbidrag, der indeholdes efter §§ 49 A-49 D.

Angivelser vedrørende kildeskatteloven skal ifølge opkrævningslovens § 2, stk. 2, 2. pkt., indgives til Skatteforvaltningen senest den 10. i den første måned efter udløbet af afregningsperioden, jf. dog stk. 6. I januar måned skal disse angivelser dog indgives senest den 17. januar.

I opkrævningslovens § 4, stk. 1, 1. pkt., er det bestemt, at hvis Skatteforvaltningen efter afleveringsfristens udløb ikke har modtaget angivelse for en afregningsperiode, kan Skatteforvaltningen fastsætte virksomhedens tilsvær af skatter og afgifter m.v. foreløbigt til et skønsmæssigt beløb. Det gælder ifølge 2. pkt. tilsvarende, hvis indkomstregisteret eller Skatteforvaltningen efter udløbet af fristen for indberetning for en afregningsperiode ikke har modtaget indberetning af indeholdte beløb omfattet af § 2, stk. 1, 4. pkt. Tilsværet skal ifølge § 4, stk. 1, 3. pkt., betales senest 14 dage efter påkrav.

Der er i opkrævningslovens § 4 a, stk. 1, hjemmel til, at Skatteforvaltningen kan give den indeholdelsespligtige et påbud om at efterleve de i § 2, stk. 1 og 2, fastsatte bestemmelser og pålægge den indeholdelsespligtige daglige bøder (tvangsbøder) efter § 18 a, indtil påbuddet efterledes. Hvis der er foretaget en foreløbig fastsættelse af tilsværet bestående af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, kan disse midler – påbud og tvangsbøder – således tages i anvendelse for at få den indeholdelsespligtige til at opfylde sin pligt til at foretage en korrekt indberetning af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag.

I opkrævningslovens § 2, stk. 5, er det bestemt, at indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, som er omfattet af stk. 1, 4. pkt., der omhandler indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, som skal indberettes til indkomstregisteret, forfalder til betaling den 1. i den første måned efter udløbet af afregningsperioden – som er kalendermåneden, jf. § 2, stk. 1, 1. pkt. – og skal indbetales senest den 10. i den første måned efter udløbet af afregningsperioden, jf. dog stk. 6. Ordningen i § 2, stk. 5, gælder for virksomheder, der kan betegnes som små og mellemstore virksomheder, fordi de ikke omfattes af undtagelsen i stk. 6 om store virksomheder, jf. nedenfor om lovforslagets § 1, nr. 2.

I kildeskattelovens § 56, stk. 1, er det bestemt, at skatteministeren for følgende indeholdelsespligtige kan bestemme en fremrykket afregning af indeholdt kildeskat efter kildeskatteloven:

1) Ministerier og institutioner, hvis driftsbudget er optaget på statens bevillingslove.

2) Institutioner, foreninger og fonde, hvor vedkommende minister i henhold til § 2, stk. 2, i lov om statens regnskabsvæsen m.v. har bestemt, at lovens regler om regnskabsvæsen skal finde anvendelse.

3) Ikkestatslige institutioner, hvor staten yder tilskud til dækning af institutionens driftsudgifter på halvdelen eller mere.

4) Kommunale fællesskaber, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse, hvori der alene deltager kommuner, og hvis regnskab optages i en kommunes regnskab.

5) Selvejende institutioner med driftsoverenskomst med en region eller en kommune.

Bemyndigelsen i kildeskattelovens § 56, stk. 1, er udmøntet i § 26, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 499 af 27. marts 2015 om kildeskat som ændret ved bekendtgørelse nr. 796 af 21. juni 2016. Det er i § 26, stk. 3, bestemt, at § 26, stk. 2, gælder for de indeholdelsespligtige, der er nævnt i kildeskattelovens § 56, stk. 1, nr. 1-5.

I kildeskattelovens § 56, stk. 2, er det bestemt, at for indeholdelsespligtige, der er omfattet af opkrævningslovens § 2, stk. 6, gælder kildeskattelovens § 56, stk. 1, alene forudlønede, mens kildeskattelovens § 56, stk. 3, bestemmer, at kommuner og regioner skal afregne indeholdt kildeskat senest den første hverdag i måneden.

Ved lov om midlertidig udskydelse af angivelses- og betalingsfrister m.v. på skatteområdet i forbindelse med covid-19 er der for månederne april, maj og juni 2020 gennemført en midlertidig udskydelse af betalingsfristen for indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag. Formålet er at give erhvervslivet en likviditetsforstrækning i lyset af pandemien med covid-19.

Det er således i § 1 bestemt, at den sidste rettidige betalingsdag efter opkrævningslovens § 2, stk. 5, for indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag for månederne fra og med april 2020 til og med juni 2020 udskydes til den 10. i den femte måned efter afregningsperioden, jf. dog stk. 2. I stk. 2 er bestemt, at hvis den sidste rettidige betalingsdag er en banklukkedag, anses den førstkommande bankdag som sidste rettidige betalingsdag.

Desuden er det i § 3 bestemt, at for indeholdelsespligtige, for hvem skatteministeren i medfør af kildeskattelovens § 56 har fastsat regler om fremrykket afregning af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, finder § 1 ikke anvendelse.

Af lovforslaget til lov nr. 211 af 17. marts 2020, jf. Folketings Tidende 2019-20, A, L 134 som fremsat, side 3 f., fremgår, at der ikke samtidig blev foreslået en ændring i fristerne for indberetning af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag. På side 4 fremgår, at der ikke blev foreslået nogen udskydelse af betalingsfristen på 14 dage for det foreløbige beløb, som Skatteforvaltningen i medfør af opkrævningslovens § 4, stk. 1, skønsmæssigt har fastsat tilsværet af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag til, hvis den indeholdelsespligtige ikke som foreskrevet har foretaget en rettidig indberetning af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag.

Det foreslås, at § 1 i lov om midlertidig udskydelse af angivelses- og betalingsfrister m.v. på skatteområdet i forbindelse med covid-19 nyaffattes, således at det bestemmes, at for indeholdelsespligtige, der omfattes af opkrævningslovens § 2, stk. 5, skal den sidste rettidige betalingsdag for indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag for april 2020 være den 10. september 2020, for maj 2020 skal den sidste rettidige betalingsdag være den 12. oktober 2020, for juni 2020 skal den sidste rettidige betalingsdag være den 10. november 2020, for august 2020 skal den sidste rettidige betalingsdag være den 29. januar 2021, for september 2020 skal den sidste rettidige betalingsdag være den 31. marts 2021, og for oktober 2020 skal den sidste rettidige betalingsdag være den 31. maj 2021.

Der er med den foreslåede nyaffattelse tale om, at de allerede gældende betalingsfrister for indeholdt A-skat og ar-

Afregningsperiode	Indberetningsfrist	Betalingsfrist
August 2020	10. september 2020	29. januar 2021
September 2020	12. oktober 2020	31. marts 2021
Oktober 2020	10. november 2020	31. maj 2021

Som nævnt ovenfor fremgår det af lovforslaget til lov nr. 211 af 17. marts 2020, at der ikke blev foreslået nogen udskydelse af betalingsfristen på 14 dage for det foreløbige beløb, som Skatteforvaltningen i medfør af opkrævningslovens § 4, stk. 1, skønsmæssigt har fastsat tilsvaret af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag til, hvis den indeholdelsespligtige ikke som foreskrevet har foretaget en rettidig indberetning af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag. Dette foreslås tilsvarende i nærværende lovforslag.

De foreslåede sidste rettidige betalingsdage for månederne august, september og oktober 2020 indebærer, at udskydelsesordningen for indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag udfases således, at der undgås dage med dobbeltbetaling af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, ligesom måneder med to betalinger alene vil optræde hver anden måned.

Den allerede vedtagne udskydelse af betalingsfristerne for april, maj og juni 2020, jf. lov om midlertidig udskydelse af angivelses- og betalingsfrister m.v. på skatteområdet i forbindelse med covid-19, til henholdsvis den 10. september, den 12. oktober og den 10. november 2020 for små og mellemstore virksomheder medfører således efter de gældende regler en dobbeltbetaling, da disse datoer også er den sidste rettidige betalingsdag for indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag for månederne august, september og oktober 2020.

Til nr. 2

I kildeskattelovens § 46, stk. 1, er det bestemt, at i forbindelse med enhver udbetaling af A-indkomst skal den, for hvis regning udbetalingen foretages, indeholde foreløbig skat i det udbetalte beløb. Den foreløbige skat omfatter ifølge § 41, stk. 2, 1. og 2. pkt., A-skat, der indeholdes efter §§ 43-49, og arbejdsmarkedsbidrag, der indeholdes efter §§ 49 A-49 D.

bejdsmarkedsbidrag for april, maj og juni 2020 foreslås fastholdt, og at der foreslås nye, udskudte betalingsfrister for månederne august, september og oktober 2020, idet betalingsfristerne for disse måneder ved en gennemførelse af forslaget vil blive udskudt med henholdsvis ca. 4½, 5½ og 6½ måned.

Som nævnt ovenfor fremgår det af lovforslaget til lov nr. 211 af 17. marts 2020, at der ikke samtidig blev foreslået en ændring i fristerne for indberetning af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag. I nærværende lovforslag foreslås det ligeledes at fastholde disse indberetningsfrister.

De foreslåede nye betalingsfrister for små og mellemstore virksomheder, dvs. virksomheder, der omfattes af opkrævningslovens § 2, stk. 5, kan illustreres således:

Angivelser vedrørende kildeskatteloven skal ifølge opkrævningslovens § 2, stk. 2, 2. pkt., indgives til Skatteforvaltningen senest den 10. i den første måned efter udløbet af afregningsperioden, jf. dog stk. 6. I januar måned skal disse angivelser dog indgives senest den 17. januar.

I opkrævningslovens § 4, stk. 1, 1. pkt., er det bestemt, at hvis Skatteforvaltningen efter afleveringsfristens udløb ikke har modtaget angivelse for en afregningsperiode, kan Skatteforvaltningen fastsætte virksomhedens tilsvaret af skatter og afgifter m.v. foreløbigt til et skønsmæssigt beløb. Det gælder ifølge 2. pkt. tilsvarende, hvis indkomstregisteret eller Skatteforvaltningen efter udløbet af fristen for indberetning for en afregningsperiode ikke har modtaget indberetning af indeholdte beløb omfattet af § 2, stk. 1, 4. pkt. Tilsvaret skal ifølge § 4, stk. 1, 3. pkt., betales senest 14 dage efter påkrav.

Der er i opkrævningslovens § 4 a, stk. 1, hjemmel til, at Skatteforvaltningen kan give den indeholdelsespligtige et påbud om at efterleve de i § 2, stk. 1 og 2, fastsatte bestemmelser og pålægge den indeholdelsespligtige daglige bøder (tvangsbøder) efter § 18 a, indtil påbuddet efterleves. Hvis der er foretaget en foreløbig fastsættelse af tilsvaret bestående af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, kan disse midler – påbud og tvangsbøder – således tages i anvendelse for at få den indeholdelsespligtige til at opfylde sin pligt til at foretage en korrekt indberetning af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag.

I opkrævningslovens § 2, stk. 6, 1. pkt., er det bestemt, at for indeholdelsespligtige efter kildeskatteloven, hvor det sammenlagte tilsvaret i henhold til indgivne angivelser, foretagne indberetninger til indkomstregisteret eller foreløbige fastsættelser, jf. § 4, af enten arbejdsmarkedsbidrag eller A-skat i en forudgående 12-månedersperiode regnet fra og med oktober 2 år før kalenderåret til og med september i året før kalenderåret overstiger 250.000 kr. henholdsvis 1 mio. kr.,

forfalder indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag i kalenderåret til betaling den sidste hverdag (bankdag) i den måned, som indkomsten vedrører. Forfaldstidspunktet for indeholdt A-skat m.v. som nævnt i § 2, stk. 6, 1. pkt., finder ifølge 2. pkt. tilsvarende anvendelse for indeholdelsespligtige med flere virksomheder, for hvilke der føres særskilt regnskab, og som har fået tildelt flere SE-numre. Dette gælder ifølge 3. pkt. dog ikke, hvis den indeholdelsespligtiges samlede tilsvær ikke overstiger 250.000 kr. henholdsvis 1 mio. kr., jf. 1. pkt. Sidste rettidige angivelses- og betalingsdag er ifølge 5. pkt. forfaldsdagen. I 5. pkt. er det bestemt, at 1.-4. pkt. ikke finder anvendelse på regioner og kommuner.

I kildeskattelovens § 56, stk. 1, er det bestemt, at skatteministerens for følgende indeholdelsespligtige kan bestemme en fremrykket afregning af indeholdt kildeskat efter kildeskatteloven:

1) Ministerier og institutioner, hvis driftsbudget er optaget på statens bevillingslove.

2) Institutioner, foreninger og fonde, hvor vedkommende minister i henhold til § 2, stk. 2, i lov om statens regnskabsvæsen m.v. har bestemt, at lovens regler om regnskabsvæsen skal finde anvendelse.

3) Ikkestatslige institutioner, hvor staten yder tilskud til dækning af institutionens driftsudgifter på halvdelen eller mere.

4) Kommunale fællesskaber, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse, hvori der alene deltager kommuner, og hvis regnskab optages i en kommunes regnskab.

5) Selvejende institutioner med driftsoverenskomst med en region eller en kommune.

Bemyndigelsen i kildeskattelovens § 56, stk. 1, er udmøntet i § 26, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 499 af 27. marts 2015 om kildeskat som ændret ved bekendtgørelse nr. 796 af 21. juni 2016. Det er i § 26, stk. 3, bestemt, at § 26, stk. 2, gælder for de indeholdelsespligtige, der er nævnt i kildeskattelovens § 56, stk. 1, nr. 1-5.

I kildeskattelovens § 56, stk. 2, er det bestemt, at for indeholdelsespligtige, der er omfattet af opkrævningslovens § 2, stk. 6, gælder kildeskattelovens § 56, stk. 1, alene forudlønnede, mens kildeskattelovens § 56, stk. 3, bestemmer, at kommuner og regioner skal afregne indeholdt kildeskat senest den første hverdag i måneden.

Ved lov om midlertidig udskydelse af angivelses- og betalingsfrister m.v. på skatteområdet i forbindelse med covid-19 er der for månederne april, maj og juni 2020 gennemført en midlertidig udskydelse af betalingsfristen for indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag. Formålet er at give erhvervslivet en likviditetsforstrækning i lyset af pandemien med covid-19.

I § 2 er det bestemt, at den sidste rettidige betalingsdag efter opkrævningslovens § 2, stk. 6, for indeholdt A-skat og

arbejdsmarkedsbidrag for månederne fra og med april 2020 til og med juni 2020 udskydes til sidste bankdag i den fjerde måned efter den måned, som indkomsten vedrører.

Desuden er det i § 3 bestemt, at for indeholdelsespligtige, for hvem skatteministeren i medfør af kildeskattelovens § 56 har fastsat regler om fremrykket afregning af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, finder § 2 ikke anvendelse.

Af lovforslaget til lov nr. 211 af 17. marts 2020, jf. Folketingsstidende 2019-20, A, L 134 som fremsat, side 3 f., fremgår, at der ikke samtidig blev foreslået en ændring i fristerne for indberetning af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag. På side 4 fremgår, at der ikke blev foreslået nogen udskydelse af betalingsfristen på 14 dage for det foreløbige beløb, som Skatteforvaltningen i medfør af opkrævningslovens § 4, stk. 1, skønsmæssigt har fastsat tilsværet af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag til, hvis den indeholdelsespligtige ikke som foreskrevet har foretaget en rettidig indberetning af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag.

Det foreslås, at § 2 i lov om midlertidig udskydelse af angivelses- og betalingsfrister m.v. på skatteområdet i forbindelse med covid-19 nyaffattes, således at det bestemmes, at for indeholdelsespligtige, der omfattes af opkrævningslovens § 2, stk. 6, skal den sidste rettidige betalingsdag for indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag for april 2020 være den 31. august 2020, for maj 2020 skal den sidste rettidige betalingsdag være den 30. september 2020, for juni 2020 skal den sidste rettidige betalingsdag være den 30. oktober 2020, for august 2020 skal den sidste rettidige betalingsdag være den 15. januar 2021, for september 2020 skal den sidste rettidige betalingsdag være den 16. marts 2021, og for oktober 2020 skal den sidste rettidige betalingsdag være den 17. maj 2021.

Der er med den foreslåede nyaffattelse tale om, at de allerede gældende betalingsfrister for indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag for april, maj og juni 2020 foreslås fastholdt, og at der foreslås nye, udskudte betalingsfrister for månederne august, september og oktober 2020, idet betalingsfristerne for disse måneder ved en gennemførelse af forslaget vil blive udskudt med henholdsvis ca. 4½, 5½ og 6½ måned.

Som nævnt ovenfor fremgår det af lovforslaget til lov nr. 211 af 17. marts 2020, at der ikke samtidig blev foreslået en ændring i fristerne for indberetning af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag. I nærværende lovforslag foreslås det ligeledes at fastholde disse indberetningsfrister.

De foreslåede nye betalingsfrister for store virksomheder, dvs. virksomheder, der omfattes af opkrævningslovens § 2, stk. 6, kan illustreres således:

Afregningsperiode	Indberetningsfrist	Betalingsfrist
August 2020	31. august 2020	15. januar 2021

September 2020

30. september 2020

16. marts 2021

Oktober 2020

30. oktober 2020

17. maj 2021

Som nævnt ovenfor fremgår det af lovforslaget til lov nr. 211 af 17. marts 2020, at der ikke blev foreslået nogen udskydelse af betalingsfristen på 14 dage for det foreløbige beløb, som Skatteforvaltningen i medfør af opkrævningslovens § 4, stk. 1, skønsmæssigt har fastsat tilsvaret af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag til, hvis den indeholdelsespligtige ikke som foreskrevet har foretaget en rettidig indberetning af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag. Dette foreslås tilsvarende i nærværende lovforslag.

De foreslåede sidste rettidige betalingsdage for månederne august, september og oktober 2020 indebærer, at udskydelsesordningen for indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag udfases således, at der undgås dage med dobbeltbetaling af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, ligesom måneder med to betalinger alene vil optræde hver anden måned.

Den allerede vedtagne udskydelse af betalingsfristerne for april, maj og juni 2020, jf. lov om midlertidig udskydelse af angivelses- og betalingsfrister m.v. på skatteområdet i forbindelse med covid-19, til henholdsvis den 31. august, den 30. september og den 30. oktober 2020 for store virksomheder medfører således efter de gældende regler en dobbeltbetaling, da disse datoer også er den sidste rettidige betalingsdag for indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag for månederne august, september og oktober 2020.

Til nr. 3

I henhold til momslovens § 57, stk. 2, er afgiftsperioden kalendermåneden for virksomheder, hvis samlede afgiftspligtige leverancer overstiger 50 mio. kr. årligt. Virksomheder, der anvender kvartalet som afgiftsperiode efter § 57, stk. 3, eller halvåret som afgiftsperiode efter § 57, stk. 4, kan anmode Skatteforvaltningen om at anvende kalendermåneden som afgiftsperiode, jf. momslovens § 57, stk. 7.

Nyregistrerede virksomheder registreres som udgangspunkt med kvartalet som afgiftsperiode. Nyregistrerede virksomheder med en forventet årlig momspligtig omsætning på over 55 mio. kr. registreres dog med kalendermåneden som afgiftsperiode, jf. momslovens § 47, stk. 5.

Skatteforvaltningen kan under visse omstændigheder pålægge virksomheder forkortet afgiftsperiode, jf. momslovens § 62. Virksomheder, der er pålagt forkortet afgiftsperiode, skal angive og indbetale momsen efter reglerne i opkrævningslovens § 2, dvs. at afgiftsperioden er kalendermåneden.

Angivelsesfristen for virksomheder med kalendermåneden som afgiftsperiode er den 25. i måneden efter afgiftsperiodens udløb. Såfremt angivelsesfristen falder på en banklukkedag, anses den førstkommande bankdag som sidste rettidige angivelsesdag, jf. opkrævningslovens § 2, stk. 3.

Ved lov om midlertidig udskydelse af angivelses- og betalingsfrister m.v. på skatteområdet i forbindelse med co-

vid-19 er der for månederne marts, april og maj 2020 gennemført en midlertidig udskydelse af angivelsesfristen for moms for månedsafregnende virksomheder. Formålet er at give erhvervslivet en likviditetsforbedring i lyset af pandemien med covid-19.

Det er således i § 5 bestemt, at fristen for angivelse af moms i henhold til momslovens § 57, stk. 2, udskydes for månederne fra og med marts 2020 til og med maj 2020 til den 25. i den anden måned efter afgiftsperiodens udløb.

I forlængelse heraf er det i § 6 bestemt, at beløb, som skal udbetales til en virksomhed efter opkrævningslovens § 12, stk. 1, uanset opkrævningslovens § 12, stk. 4, ikke kan tilbageholdes, som følge af at en angivelse for en afsluttet afregningsperiode ikke er indgivet, når angivelsen for afregningsperioden er omfattet af de udskudte angivelsesfrister i § 5, og den udskudte angivelsesfrist for perioden ikke er udløbet.

I opkrævningslovens § 4, stk. 1, 1. pkt., er det bestemt, at hvis Skatteforvaltningen efter afleveringsfristens udløb ikke har modtaget angivelse for en afregningsperiode, kan Skatteforvaltningen fastsætte virksomhedens tilsvaret af skatter og afgifter m.v. foreløbigt til et skønsmæssigt beløb. Det gælder ifølge 2. pkt. tilsvarende, hvis indkomstregisteret eller Skatteforvaltningen efter udløbet af fristen for indberetning for en afregningsperiode ikke har modtaget indberetning af indeholdte beløb omfattet af § 2, stk. 1, 4. pkt. Tilsvaret skal ifølge § 4, stk. 1, 3. pkt., betales senest 14 dage efter påkrav.

Der er i opkrævningslovens § 4 a, stk. 1, hjemmel til, at Skatteforvaltningen kan give den afgiftspligtige et påbud om at efterleve de i § 2, stk. 1 og 2, fastsatte bestemmelser og pålægge den afgiftspligtige daglige bøder (tvangsbøder) efter § 18 a, indtil påbuddet efterledes. Hvis der er foretaget en foreløbig fastsættelse af tilsvaret bestående af moms, kan disse midler – påbud og tvangsbøder – således tages i anvendelse for at få den afgiftspligtige til at opfylde sin pligt til at foretage en korrekt angivelse af moms.

Det foreslås, at der i § 5 i lov om midlertidig udskydelse af angivelses- og betalingsfrister m.v. på skatteområdet i forbindelse med covid-19 tilføjes, at fristen for angivelse af moms i henhold til momslovens § 57, stk. 2, for juli 2020 udskydes til den 9. september 2020, og for august udskydes fristen til den 2. oktober 2020.

Herved udskydes angivelsesfristen for afgiftsperioden for juli 2020 med 15 dage og for august 2020 med 7 dage for virksomheder, som har kalendermåneden som afgiftsperiode efter momslovens § 57, stk. 2. Udskydelsen af angivelsesfristen fører til, at betalingsfristen for momsen for de pågældende måneder ligeledes udskydes tilsvarende. Sammenhængen mellem angivelsesfristen og betalingsfristen oprettholdes således.

Konkret foreslås følgende angivelses- og betalingsfrister:

Afregningsperiode	Gældende angivelses- og betalingsfrist	Ny angivelses- og betalingsfrist
Juli 2020	25. august 2020	9. september 2020
August 2020	25. september 2020	2. oktober 2020

For afgiftsperioden september 2020 og fremefter vil de normale angivelsesfrister efter momslovens § 57, stk. 2, samt forfaldstidspunkter og betalingsfrister efter opkrævningslovens § 2, igen finde anvendelse. Dette indebærer, at momsangivelsen for september 2020 skal indgives den 26. oktober 2020, idet den 25. oktober 2020 er en søndag, og fristen derfor er udskudt til den efterfølgende bankdag, jf. opkrævningslovens § 2, stk. 3.

Den foreslåede bestemmelse er udformet som en udskydelse af angivelsesfristerne efter momslovens § 57, stk. 2, og som konsekvens heraf vil bestemmelsen således omfatte virksomheder med en årlig momspligtig omsætning over 50 mio. kr., virksomheder, som efter anmodning anvender kalendermåneden som afgiftsperiode, og nyregistrerede virksomheder med en forventet årlig momspligtig omsætning over 55 mio. kr. Den foreslåede bestemmelse vil ikke omfatte virksomheder, der er pålagt forkortet afgiftsperiode i henhold til momslovens § 62, idet disse ikke anvender den i momslovens § 57, stk. 2, fastsatte afgiftsperiode, men angiver og afregner i henhold til opkrævningslovens § 2.

Efter den foreslåede bestemmelse vil forfaldstidspunkterne og betalingsfristerne efter opkrævningslovens § 2, stk. 4, tilsvarende skulle udskydes. Det er således de udskudte angivelsesfrister, forfaldstidspunkter og betalingsfrister, der skal danne grundlag for afgørelser efter momsloven og opkrævningsloven om, hvorvidt en angivelse eller betaling er rettidig, og dermed for afgørelser om konsekvenserne af forsinket betaling. Dette gælder således f.eks. i forhold til, om virksomheder skal pålægges forkortet afgiftsperiode efter momslovens § 62, jf. opkrævningslovens § 11, og opkrævningslovens § 4 om foreløbig fastsættelse ved manglende rettidig angivelse.

Der foreslås ingen udskydelse af betalingsfristen på 14 dage for det foreløbige beløb, som Skatteforvaltningen i medfør af opkrævningslovens § 4, stk. 1, skønsmæssigt har fastsat tilsvaret af moms til, hvis den afgiftspligtige ikke som foreskrevet har foretaget en rettidig angivelse af moms. En manglende opfyldelse af pligten til rettidig angivelse af moms har som konsekvens, at Skatteforvaltningen i medfør af opkrævningslovens § 4 a, stk. 1, kan give den afgiftspligtige et påbud og pålægge den afgiftspligtige daglige bøder (tvangsbøder) efter § 18 a, indtil påbuddet efterleveres. En afgiftspligtig virksomhed vil kunne erstatte den foreløbige fastsættelse, der af Skatteforvaltningen måtte være foretaget for tilsvaret for afgiftsperioderne juli eller august 2020, med en angivelse af det korrekte beløb, der herefter vil skulle betales i overensstemmelse med de udskudte betalingsfrister, der foreslås for disse måneder, jf. ovenfor.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.2.

Til nr. 4

Virksomheder, hvis samlede årlige momspligtige leverancer overstiger 5 mio. kr., men højst udgør 50 mio. kr., anvender kvartalet som afgiftsperiode, jf. momslovens § 57, stk. 3. Virksomheder, der anvender halvåret som afgiftsperiode efter § 57, stk. 4, kan anmode Skatteforvaltningen om at anvende kvartalet som afgiftsperiode, jf. momslovens § 57, stk. 7. Nyregistrerede virksomheder registreres ligeledes som udgangspunkt med kvartalet som afgiftsperiode, jf. momslovens § 47, stk. 5.

Angivelsesfristen for virksomheder med kvartalet som afgiftsperiode er den 1. i den tredje måned efter afgiftsperiodens udløb, jf. momslovens § 57, stk. 3.

Ved lov om midlertidig udskydelse af angivelses- og betalingsfrister m.v. på skatteområdet i forbindelse med covid-19 er afgiftsperioderne for første og andet kvartal 2020 blevet lagt sammen. Formålet er at give erhvervslivet en likviditetsforbedring i lyset af pandemien med covid-19.

Det er således i § 7 bestemt, at for virksomheder, der i medfør af momslovens § 57, stk. 3, anvender kvartalet som afgiftsperiode i første og andet kvartal i kalenderåret 2020, sammenlægges første kvartal med andet kvartal, således at angivelsesfristen for den samlede periode udløber den 1. september 2020, medmindre virksomheden angiver et momstilsvaret for første kvartal 2020 senest den 1. juni 2020.

I opkrævningslovens § 4, stk. 1, 1. pkt., er det bestemt, at hvis Skatteforvaltningen efter afleveringsfristens udløb ikke har modtaget angivelse for en afregningsperiode, kan Skatteforvaltningen fastsætte virksomhedens tilsvaret af skatter og afgifter m.v. foreløbigt til et skønsmæssigt beløb. Tilsvaret skal ifølge § 4, stk. 1, 3. pkt., betales senest 14 dage efter påkrav.

Der er i opkrævningslovens § 4 a, stk. 1, hjemmel til, at Skatteforvaltningen kan give den afgiftspligtige et påbud om at efterleve de i § 2, stk. 1 og 2, fastsatte bestemmelser og pålægge den afgiftspligtige daglige bøder (tvangsbøder) efter § 18 a, indtil påbuddet efterleveres. Hvis der er foretaget en foreløbig fastsættelse af tilsvaret bestående af moms, kan disse midler – påbud og tvangsbøder – således tages i anvendelse for at få den afgiftspligtige til at opfylde sin pligt til at foretage en korrekt angivelse af moms.

Det foreslås, at der i § 7 i lov om midlertidig udskydelse af angivelses- og betalingsfrister m.v. på skatteområdet i forbindelse med covid-19 tilføjes, at for virksomheder, der anvender kvartalet om afgiftsperiode i tredje og fjerde kvartal i kalenderåret 2020, sammenlægges tredje kvartal med fjerde kvartal, således at angivelsesfristen for den samlede periode udløber den 1. marts 2021, medmindre virksomheden angiver et momstilsvaret for tredje kvartal 2020 senest den 1. december 2020.

En sammenlægning af momsperioden for tredje og fjerde kvartal af 2020 vil betyde, at angivelses- og betalingsfristen

for momsens for tredje kvartal udskydes fra den 1. december 2020 til den 1. marts 2021.

Den foreslåede bestemmelse er udformet som en forlængelse af afgiftsperioden i momslovens § 57, stk. 3. Som konsekvens heraf vil bestemmelsen således omfatte virksomheder med en årlig momspligtig omsætning over 5 mio. kr., men højst 50 mio. kr., virksomheder som efter anmodning anvender kvartalet som afgiftsperiode og nyregistrerede virksomheder, der anvender kvartalet som afgiftsperiode. Den foreslåede bestemmelse vil ikke omfatte virksomheder, der er pålagt forkortet afgiftsperiode i henhold til momslovens § 62, idet disse ikke anvender den i momslovens § 57, stk. 3, fastsatte afgiftsperiode, men angiver og betaler i henhold til opkrævningslovens § 2.

Sammenlægningen af to afgiftsperioder til én afgiftsperiode med én angivelsesfrist for den sammenlagte periode fører til, at angivelses- og betalingsfristen for momsens for den sammenlagte periode foreslås at være den 1. marts 2021. Sammenhængen mellem angivelsesfristen og betalingsfristen opretholdes således.

En virksomhed vil fortsat kunne angive og betale moms efter udløbet af første kvartal (dvs. senest den 1. december 2020) og dermed i praksis fravælge sammenlægningen af afgiftsperioderne for tredje og fjerde kvartal 2020.

Dette har særligt betydning for virksomheder med negativt momstilsvaret for tredje kvartal 2020. Disse virksomheder vil således ved at angive for dette kvartal kunne få det negative tilsvaret udbetalt efter de gældende regler for udbetaling af negativt momstilsvaret, jf. opkrævningslovens § 12, stk. 2.

Efter den foreslåede bestemmelse er det de udskudte angivelsesfrister og betalingsfrister, der skal danne grundlag for afgørelser efter momsloven og opkrævningsloven om, hvorvidt en angivelse eller betaling er rettidig og dermed for afgørelser om konsekvenserne af forsinket betaling. Dette gælder således f.eks. i forhold til, om virksomheder skal pålægges forkortet afgiftsperiode efter momslovens § 62, jf. opkrævningslovens § 11, og opkrævningslovens § 4 om foreløbig fastsættelse ved manglende rettidig angivelse.

Sammenlægningen foreslås at omfatte afgiftsperioderne i tredje og fjerde kvartal 2020. Afgiftsperioderne for første kvartal i 2021 og senere kvartaler vil således fortsat være selvstændige afgiftsperioder, der skal angives og afregnes efter de almindelige regler.

I Skatteforvaltningen vil sammenlægningen af afgiftsperioderne rent teknisk blive håndteret ved, at den nuværende længde af afgiftsperioden, dvs. kvartalet, bliver fastholdt, men angivelses- og betalingsfristen for tredje kvartal vil blive sammenfaldende med angivelses- og betalingsfristen for fjerde kvartal.

Det betyder, at virksomheder, der afregner moms kvartalsvis, efter forslaget senest vil skulle angive og betale momsens for tredje og fjerde kvartal til fristen den 1. marts 2021. Dermed skal virksomheden senest den 1. marts 2021 indgive to angivelser og foretage to betalinger for de to sammenlagte perioder. Det betyder de facto, at virksomhedernes afgiftsperiode forlænges med et kvartal.

Der foreslås ingen udskydelse af betalingsfristen på 14 dage for det foreløbige beløb, som Skatteforvaltningen i medfør af opkrævningslovens § 4, stk. 1, skønsmæssigt har fastsat tilsvaret af moms til, hvis den afgiftspligtige ikke som foreskrevet har foretaget en rettidig angivelse af moms. En manglende opfyldelse af pligten til rettidig angivelse af moms har som konsekvens, at Skatteforvaltningen i medfør af opkrævningslovens § 4 a, stk. 1, kan give den afgiftspligtige et påbud og pålægge den afgiftspligtige daglige bøder (tvangsbøder) efter § 18 a, indtil påbuddet efterleveres. En afgiftspligtig virksomhed vil kunne erstatte den foreløbige fastsættelse, der af Skatteforvaltningen måtte være foretaget for tilsvaret for afgiftsperioderne tredje og/eller fjerde kvartal 2020, med en angivelse af det korrekte beløb, der herefter vil skulle betales i overensstemmelse med de udskudte betalingsfrister, der foreslås for disse kvartaler, jf. ovenfor.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.2

Til § 2

Til nr. 1

Efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 1, er personer, der ikke er fuldt skattepligtige til Danmark, begrænset skattepligtige af bl.a. lønindkomst for arbejde udført her i landet.

Det foreslås som kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 1, 6. pkt., at skattepligten endvidere omfatter vederlag omfattet af den midlertidige ordning i kildeskattelovens § 7, stk. 1, 3.-6. pkt.

Det betyder, at kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 1, vil blive udvidet til også at omfatte vederlag omfattet af den midlertidige ordning, der foreslås indført i lovforslaget § 2, nr. 3.

Forslaget skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 2, nr. 3, hvor det foreslås at indføre en valgfri midlertidig ordning, der medfører, at personer med bopæl i Danmark skal kunne undgå at blive fuldt skattepligtige til Danmark ved ophold eller arbejde her i landet fra og med den 9. marts til og med den 30. juni 2020. Tilvælges den midlertidige ordning bliver personen efter forslaget begrænset skattepligtig til Danmark af den del af lønindkomsten og honorarindtægter, der kan henføres til den angivne periode, hvor personen opholder sig her i landet. Dette følger af den foreslåede midlertidige ordning. Hvis personen ikke tilvælger den midlertidige ordning, vil personen i stedet være skattepligtig af lønindkomsten og honorarindtægten efter de regler, der gælder for fuldt skattepligtige personer.

Ved at udvide kildeskattelovens § 2 til også at omfatte begrænset skattepligtigt vederlag omfattet af den midlertidige ordning sikres det, at skattelovgivningens almindelige regler for så vidt angår indkomstopgørelsen, indberetning, opkrævning, oplysningspligt m.v. også vil finde anvendelse for vederlag omfattet af den midlertidige ordning.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 3.

Til nr. 2

Efter kildeskattelovens § 2, stk. 9, er bl.a. lønindkomst for arbejde udført i Danmark ikke begrænset skattepligtig til Danmark, når bl.a. indkomsten udbetales af en udenlandsk arbejdsgiver, medmindre personen opholder sig her i landet i mere end 183 dage inden for en 12-måneders periode, eller udbetalingen foretages af et fast driftssted her i landet.

Det foreslås, at henvisningen til kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 1, to steder ændres til kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 1, 1.-5. pkt. i kildeskattelovens § 2, *stk. 9*.

Det betyder, at kildeskattelovens § 2, stk. 9, ikke skal finde anvendelse for vederlag omfattet af den midlertidige ordning, der foreslås indført i lovforslagets § 2, nr. 3.

Forslaget skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 2, nr. 3, hvor det foreslås at indføre en valgfri midlertidig ordning, der medfører, at personer med bopæl i Danmark skal kunne undgå at blive fuldt skattepligtige til Danmark ved ophold eller arbejde her i landet fra og med den 9. marts til og med den 30. juni 2020. Tilvælges den midlertidige ordning, bliver personen begrænset skattepligtig til Danmark af den del af lønindkomsten og honorarindtægter, der kan henføres til den angivne periode, hvor personen opholder sig her i landet. Dette følger af den foreslåede midlertidige ordning. Hvis personen ikke tilvælger den midlertidige ordning, vil personen i stedet være skattepligtig af lønindkomsten og honorarindtægten efter de regler, der gælder for fuldt skattepligtige personer.

Med forslaget sikres det, at en person, der vælger at blive omfattet af den midlertidige ordning i stedet for at blive fuldt skattepligtig til Danmark, vil blive begrænset skattepligtig af den del af lønindkomsten og honorarindtægten som kan henføres til den angivne periode, hvor personen opholder sig her i landet, uanset om lønindkomsten udbetales af en dansk eller udenlandsk arbejdsgiver m.v. efter den foreslåede midlertidige ordning i lovforslagets § 2, nr. 3.

Til nr. 3

Ifølge kildeskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1, er personer med bopæl her i landet fuldt skattepligtige til Danmark. En person har dansk bopæl, hvis vedkommende har rådighed over en helårsbolig eller en bolig, der kan sidestilles hermed.

Personer med dansk bopæl bliver først fuldt skattepligtige til Danmark, når de tager ophold her i landet, dog ikke ved kortvarige ophold pga. ferie eller lignende, jf. kildeskattelovens § 7, stk. 1. Ifølge praksis udløser uafbrudt ophold her i landet af en varighed på op til 3 måneder, eller samlede ophold på i alt op til 180 dage inden for et tidsrum på 12 måneder, ikke fuld skattepligt, medmindre personen udøver erhvervsmæssige aktiviteter her i landet.

Personer med bopæl i Danmark, der udfører erhvervsmæssig aktivitet, mens de opholder sig i Danmark, bliver som udgangspunkt fuldt skattepligtige, fordi der ikke er tale om ferie eller lignende, medmindre arbejdet er udtryk for enkeltstående og sporadiske indtægtsgivende aktiviteter.

Ved enkeltstående aktiviteter forstås som hovedregel egentligt arbejde her i landet i maksimalt 10 dage inden for en 12-måneders periode. Ved sporadiske aktiviteter forstås

som hovedregel sporadiske telefonopkald, e-mails og SMS, der vedrører arbejde under ferie, hvis formålet med opholdet her i landet i øvrigt er ferie eller lignende.

Ifølge praksis kan udført arbejde her i landet under helt særlige omstændigheder bevare sin enkeltstående karakter, selv om det tidsmæssigt strækker sig udover 10 dage inden for en periode på 12 måneder. Dette vil efter praksis forudsætte, at vedkommende normalt ikke udfører arbejde her i landet, at det er ekstraordinært, og at arbejdet ikke har nogen særlig tilknytning til Danmark. Situationen med covid-19 vurderes i sig selv at være så ekstraordinær en situation, at arbejde i Danmark i perioden fra og med 9. marts til og med 30. juni 2020 ikke kan anses som planlagt eller påregneligt. Der kan derfor udføres arbejde her i landet under situationen med covid-19 i op til 30 dage, hvis der normalt ikke udføres arbejde i Danmark, og arbejdet ikke har særlig tilknytning til Danmark.

I kildeskattelovens § 7, *stk. 1, 3. pkt.*, foreslås det, at personen kan vælge at blive omfattet af en midlertidig ordning, der medfører, at der ikke indtræder skattepligt efter § 1, stk. 1, nr. 1, ved uafbrudt ophold her i landet over 3 måneder eller ved samlede ophold her i landet over 180 dage inden for et tidsrum på 12 måneder, hvis overskridelsen skyldes ophold her i landet i perioden fra og med den 9. marts 2020 til og med den 30. juni 2020.

I kildeskattelovens § 7, *stk. 1, 4. pkt.*, foreslås det, at der kan udføres arbejde under opholdet her i landet i den angivne periode, uden at der indtræder skattepligt her til landet efter § 1, stk. 1, nr. 1.

I kildeskattelovens § 7, *stk. 1, 5. pkt.*, foreslås det, at tilvælges ordningen efter 3. pkt., er der fortsat pligt til at svare indkomstskat til staten af vederlag for personligt arbejde i tjenesteforhold og honorarer, der kan henføres til den angivne periode, i det omfang personen opholder sig her i landet.

I kildeskattelovens § 7, *stk. 1, 6. pkt.*, foreslås det, at valget skal træffes senest den 1. maj 2021 og kan omgøres til og med den 30. juni 2022.

Det betyder, at personer med bopæl i Danmark vil kunne vælge, at der ikke indtræder fuld skattepligt til Danmark ved uafbrudt ophold her i landet over 3 måneder eller ved samlede ophold her i landet over 180 dage inden for et tidsrum på 12 måneder, hvis overskridelsen skyldes ophold her i landet i perioden fra og med den 9. marts til og med den 30. juni 2020.

Tilvælges den midlertidige ordning vil der kunne udføres arbejde under opholdet her i landet, der overstiger henholdsvis op til 10 eller 30 dage i den angivne periode uden, at der indtræder fuld skattepligt. Personen vil dog være begrænset skattepligtig til Danmark af den del af lønindkomsten og honorarindtægter, der kan henføres til den angivne periode, hvor personen opholder sig her i landet.

Den skattepligtige indkomst for den angivne periode, hvor personen opholder sig her i landet, opgøres ved at beregne den gennemsnitlige lønindkomst pr. arbejdsdag for de måneder, personen opholder sig i Danmark i den angivne periode, gange antal opholdsdage i Danmark i den angivne periode,

der normalt er arbejdsdage. Det bemærkes som anført nedenfor, at den begrænsede skattepligt af lønindkomst m.v. beregnes skematisk uafhængigt af, om personen har arbejdet under opholdet i Danmark. Opgørelsesmetoden svarer til de almindelige regler for fordeling af lønindkomst på arbejde i hhv. Danmark og andre lande, hvor lønindkomsten også opgøres i forhold til antal arbejdsdage.

Eksempel

A har en månedsløn på 50.000 kr. A opholder sig i Danmark fra og med den 9. marts 2020 til og med den 30. april 2020. Der er 22 arbejdsdage i marts og 19 arbejdsdage i april. Den gennemsnitlige løn pr. arbejdsdag opgøres til $(2 * 50.000 \text{ kr. pr. mdr.}) / (22 + 19 \text{ arbejdsdage}) = 2439 \text{ kr. pr. arbejdsdag}$.

A har opholdt sig 17 arbejdsdage i marts og 19 arbejdsdage i april. A har derfor en skattepligtig indkomst for opholdet i Danmark i den angivne periode på 2.439 kr. pr. arbejdsdag * (17+19 dage) = 87.804 kr. Det bemærkes, at Danmarks ret til at beskatte lønindkomsten kan være begrænset af en dobbeltbeskatningsoverenskomst.

Opgørelsen af den skattepligtige indkomst er uafhængig af, om personen arbejder, afspadserer, er syg, holder ferie eller lignende under opholdet i Danmark i den angivne periode, og uafhængig af om arbejdet her i landet ikke overstiger 183 dage inden for en 12-måneders periode for en udenlandsk arbejdsgiver. Tilsvarende opgørelse af den skattepligtige indkomst vil være udgangspunktet for honorarindkomst, som personen måtte modtage løbende f.eks. bestyrelseshonorarer. De honorarmodtagere, der modtager honorar for enkeltstående arbejde, f.eks. konsulentbistand m.v. i den angivne periode, vil dog efter reglen også være skattepligtige af honoraret, der vedrører det arbejde, der er udført i Danmark i den angivne periode.

Med den midlertidige ordning vil der blive indført en særlig hjemmel til beskatning af den del af lønindkomsten og honorarindkomsten, der kan henføres til den angivne periode, hvor personen opholder sig i Danmark, som gælder ud over de almindelige regler for begrænset skattepligt af lønindkomst i den gældende § 2 i kildeskatteloven. Skattelovgivningens almindelige regler for så vidt angår indkomstopgørelsen, indberetning, opkrævning, oplysningspligt m.v. finder tilsvarende anvendelse.

Udvidelsen af den begrænsede skattepligt med lønindkomst og honorarer for den angivne periode, hvor personen opholder sig i Danmark skal dels ses i lyset af, at personen uden tilvalg af ordningen ville være blevet fuldt skattepligtig til Danmark og dermed skattepligtig af de pågældende indtægter, dels at personen med tilvalg af ordningen får mulighed for at arbejde i Danmark under hele opholdet i den angivne periode. Det bemærkes, at Danmarks ret til at beskatte lønindkomsten kan være begrænset af en dobbeltbeskatningsoverenskomst.

Det bemærkes endvidere, at udvidelsen af den begrænsede skattepligt ved tilvalg af den midlertidige ordning ikke omfatter erhvervsindkomst fra selvstændig erhvervsvirksomhed. Selvstændigt erhvervsdrivende er derfor kun begrænset

skattepligtige til Danmark, hvis de har fast driftssted i Danmark efter de almindelige regler i kildeskattelovens § 2 og selskabsskattelovens § 2. Vurderingen af om der er fast driftssted i Danmark følger som hovedregel OECD's modeloverenskomst artikel 5 om fast driftssted med tilhørende kommentarer. Efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 4, og selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra a, udgør et bygge-, anlægs- eller monteringsarbejde dog et fast driftssted fra den første dag. Danmarks ret til at beskatte indkomst fra et sådant fast driftssted vil dog ofte være begrænset af en dobbeltbeskatningsoverenskomst.

Den skattepligtige skal tilkendegive sit valg ved at give oplysninger som begrænset skattepligtig senest den 1. maj 2021. Den skattepligtige kan omgøre sit valg til og med den 30. juni 2022.

Formålet med den foreslåede midlertidige ordning er at hjælpe de personer, der har bopæl i Danmark, og som bliver fuldt skattepligtige til Danmark, hvis de opholder sig i Danmark under situationen med covid-19 i en periode, der overstiger 3 sammenhængende måneder eller i perioder, der medfører, at de samlede ophold i Danmark overstiger 180 dage inden for et tidsrum på 12 måneder, eller hvis de udfører arbejde i Danmark, der ikke kan anses for enkeltstående eller sporadisk.

Fuld skattepligt vil især få betydning for personer med bopæl i Danmark og primær bopæl i et land, som Danmark ikke har en dobbeltbeskatningsoverenskomst med. Disse personer vil, hvis de vælger at blive omfattet af den midlertidige ordning, kunne undgå at blive fuldt skattepligtige til Danmark og dermed undgå at blive skattepligtige efter danske regler af deres globale indkomst.

Forskellen på gældende regler og den foreslåede midlertidige ordning kan illustreres med følgende forenklede eksempler:

Eksempel – gældende ret

A og familien bor fast i Dubai, men ejer en lejlighed i Danmark. Den 1. marts 2020 vælger A og familien at rejse til Danmark. Den 30. juni 2020 rejser A og familien tilbage til Dubai.

A udfører ikke arbejde i Danmark under opholdet. A har holdt ferie i Danmark i 62 dage fra 1. august 2019 (31 dage i august 2019 og 31 dage i december 2019). Efter gældende regler vil A's ophold i Danmark have overskredet 180 dage på 12 måneder den 27. juni 2020, og A ville derfor blive fuldt skattepligtig til Danmark fra begyndelsen af opholdet den 1. august 2019.

Skattepligten indtræder også, hvis A under opholdet på grund af situationen med covid-19 har arbejdet fra lejligheden i mere end 30 dage, fordi der i så fald ikke er tale om enkeltstående arbejde, og opholdet derfor ikke kan anses for ferie eller lignende.

Eksempel – den foreslåede midlertidige ordning

A fra eksemplet ovenfor kan vælge at blive omfattet af den midlertidige ordning. Valget vil medføre, at der ikke indtræder fuld skattepligt ved uafbrudt ophold i Danmark

over 3 måneder og samlede ophold over 180 dage inden for et tidsrum af 12 måneder, hvis overskridelsen skyldes ophold i Danmark fra og med den 9. marts til og med den 30. juni 2020. A vil derfor i modsætning til i eksemplet ovenfor ikke blive fuldt skattepligtig til Danmark, hverken efter 3-måneders reglen eller efter reglen om 180 dages ophold i Danmark i en 12-måneders periode.

A vil desuden kunne arbejde fra lejligheden i Danmark i hele den angivne periode på 3 måneder og 23 dage. Den del af lønindkomsten, der kan henføres til den angivne periode, hvor A opholder sig her i landet, vil blive begrænset skattepligtig til Danmark. Dette gælder, uanset om A arbejder eller holder ferie m.v. under opholdet i Danmark i den angivne periode. Er A selvstændig erhvervsdrivende i Dubai, bliver A kun begrænset skattepligtig til Danmark af lønindkomst eller honorarer, medmindre A får fast driftssted i Danmark.

Fordi A i perioden fra og med den 1. august 2019 til og med den sidste dag før den angivne periodes start den 8. marts 2020 allerede har holdt 70 dages ferie i Danmark, og har opholdt sig i Danmark i hele den angivne periode på 114 dage, vil A ikke kunne opholde sig i Danmark efter den angivne periodes udløb fra og med den 1. juli til og med 31. juli 2020. Det skyldes, at A højst må opholde sig i Danmark i op til 180 dage inden for et tidsrum på 12 måneder for at undgå, at der indtræder fuld skattepligt (bortset fra overskridelser, der skyldes ophold i Danmark i den angivne periode). Da A fra og med den 1. august 2019 til og med sidste dag i den angivne periode den 30. juni 2020 allerede har opholdt sig i Danmark i samlede perioder på 184 dage, vil A ikke inden for 12-måneders perioden fra og med den 1. august 2019 til og med den 31. juli 2020 kunne tage flere ophold i Danmark uden at blive fuldt skattepligtig til Danmark.

Til nr. 4

Forskere og andre højt kvalificerede medarbejdere (nøglemedarbejdere) kan vælge at blive beskattet efter en særlig, lempelig ordning i kildeskattelovens §§ 48 E og 48 F, når de kommer til Danmark for at arbejde. Forskerskatteordningen medfører, at medarbejderens lønindkomst pålignes en bruttoskat på 27 pct. plus arbejdsmarkedsbidrag i op til syv år.

For at kunne beskattes efter forskerskatteordningen er det et krav, at forskeren eller nøglemedarbejderen bliver skattepligtig til Danmark efter kildeskattelovens § 1 eller § 2, stk. 1, nr. 1, af lønindkomst fra et ansættelsesforhold hos en dansk arbejdsgiver, jf. kildeskattelovens § 48 E, stk. 1.

Der gælder som udgangspunkt ikke noget krav om, at arbejde under forskerskatteordningen skal udføres i Danmark, men lønindkomsten skal kunne beskattes i Danmark. Ophører skattepligten til Danmark, vil ordningen ikke længere kunne anvendes.

En risiko for, at skattepligten til Danmark ophører, vil typisk opstå i tilfælde, hvor forskeren eller nøglemedarbejderen ikke har bopæl i Danmark og/eller ikke udfører sit primære arbejde i Danmark.

Ifølge SKM2012.753.SR kan en forsker eller nøglemedarbejder opretholde sin skattepligt til Danmark, såfremt der udføres arbejde i Danmark 1-2 gange om måneden. Såfremt skattepligten ophører, vil forskeren eller nøglemedarbejderens lønindkomst overgå til udenlandsk beskatning. Hertil bemærkes, at Danmark – forud for skattepligtens ophør – alene kan beskatte løn for arbejde, der er udført i Danmark.

Situationen med covid-19 medfører store begrænsninger i en persons mulighed for at bevæge sig frit mellem forskellige lande. Myndighedernes anbefalinger og restriktioner har stor betydning for, hvor en person opholder sig og udfører sit arbejde, mens Danmark – og store dele af Europa og resten af verden – er lukket ned. Såfremt en forsker eller nøglemedarbejder, der er skattepligtig efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 1, ikke kan komme til Danmark eller ikke kan udføre sit arbejde i Danmark som følge af situationen med covid-19, vil vedkommendes skattepligt ophøre, og forskerskatteordningen vil ikke længere kunne anvendes.

Såfremt forskeren eller nøglemedarbejderen ikke har anden skattepligtig indkomst til Danmark efter ophøret af den begrænsede skattepligt af lønindkomsten, som kunne beskattes efter forskerskatteordningen, vurderes der – efter ophævelsen af kravet om samtidighed mellem skattepligtens indtræde og ansættelsesforholdets påbegyndelse ved lov nr. 1432 af 5. december 2018 – ikke at være noget til hinder for, at forskeren eller nøglemedarbejderen kan genoptage sit arbejde, der kan omfattes af forskerskatteordningen, når situationen med covid-19 er ovre. Har forskeren eller nøglemedarbejderen derimod anden skattepligtig indkomst til Danmark, vil vedkommende i medfør af kildeskattelovens § 48 E, stk. 3, nr. 1, være udelukket fra at anvende en resterende periode på forskerskatteordningen i 10 år.

Det foreslås derfor at indsætte et nyt *stk. 7* i kildeskattelovens § 48 E, således at der ses bort fra en række forhold vedrørende perioden fra og med den 9. marts til og med den 30. juni 2020, hvis ansættelsesforholdet, jf. kildeskattelovens § 48 E, stk. 1, er indgået senest den 8. marts 2020. Muligheden for at se bort fra visse betingelser medfører, at forskerskatteordningen fortsat vil finde anvendelse, og at perioden dermed vil indgå ved opgørelse af maksimumperioden, som ordningen kan anvendes i, jf. kildeskattelovens § 48 F, stk. 2.

I *nr. 1* foreslås, at der for perioden fra og med den 9. marts til og med 30. juni 2020 ses bort fra ophør af skattepligt efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 1, ved vurderingen af, om en person er skattepligtig til Danmark, jf. kildeskattelovens § 48 E, stk. 1.

Ved muligheden for at se bort fra skattepligtens ophør vil der i tilfælde, hvor en forsker eller nøglemedarbejder ikke har anden skattepligtig indkomst til Danmark, kunne skabes sikkerhed for, at ansættelsesforholdet kan opretholdes uændret uden skattemæssige konsekvenser, hvis forskeren eller nøglemedarbejderen ønsker det. Såfremt der ses bort fra skattepligtens ophør, vil forskeren eller nøglemedarbejderen fortsat kunne være omfattet af forskerskatteordningen, hvilket medfører, at perioden tæller med ved opgørelse af mak-

simumperioden, som ordningen kan anvendes i, jf. kildeskattelovens § 48 F, stk. 2, uanset at forskeren eller nøglemedarbejderen ikke kan udføre sit arbejde som normalt. Ophører skattepligten, vil den mellemliggende periode, indtil arbejdet i Danmark genoptages, ikke indgå ved opgørelsen af maksimumperioden.

Har forskeren eller nøglemedarbejderen anden skattepligtig indkomst til Danmark, vil muligheden for at se bort fra skattepligtens ophør kunne sikre, at forskeren eller nøglemedarbejderen ikke i 10 år vil blive udelukket fra at anvende en resterende periode på ordningen. I dette tilfælde vil forskeren eller nøglemedarbejderen fortsat kunne være omfattet af forskerskatteordningen, selv om vedkommende i en periode ikke er skattepligtig til Danmark efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 1. Perioden uden skattepligt vil indgå ved opgørelse af maksimumperioden, som ordningen kan anvendes i, jf. kildeskattelovens § 48 F, stk. 2, uanset at forskeren eller nøglemedarbejderen ikke kan udføre sit arbejde som normalt.

For en forsker eller nøglemedarbejder, der er fuldt skattepligtig til Danmark efter kildeskattelovens § 1 og skattemæssigt hjemmehørende her efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst, gælder ifølge kildeskattelovens § 48 E, stk. 2, at forskerskatteordningen ikke kan anvendes, såfremt forskeren eller nøglemedarbejderen udfører arbejde i udlandet på en sådan måde, at beskatningsretten til vedkommendes lønindkomst overgår til udlandet, Færøerne eller Grønland for mere end 30 arbejdsdage inden for samme kalenderår.

Beskatningsretten vil som udgangspunkt overgå til udlandet, hvis medarbejderen opholder sig i det andet land i en længere periode, som i de fleste dobbeltbeskatningsoverenskomster udgør mere end 183 dage inden for en 12-måneders-periode, eller fordi lønomkostningerne afholdes af en udenlandsk arbejdsgiver eller den danske arbejdsgivers faste driftssted i udlandet.

Længerevarende ophold i et andet land, som Danmark har indgået en dobbeltbeskatningsoverenskomst med, som følge af situationen med covid-19, f.eks. fordi medarbejderen ikke kan komme til Danmark og derfor er nødt til at udføre sit arbejde fra et andet land, vil kunne medføre risiko for, at beskatningsretten til lønindkomsten overgår til udlandet – særligt i udstationeringssituationer, hvor f.eks. en nøglemedarbejder er ansat hos en udenlandsk arbejdsgiver til at udføre arbejde i arbejdsgiverens faste driftssted i Danmark. Hvis medarbejderen på grund af situationen med covid-19 opholder sig og udfører arbejde i det land, hvor arbejdsgiveren er hjemmehørende, vil beskatningsretten således overgå til det andet land fra første arbejdsdag, hvis Danmark har en dobbeltbeskatningsoverenskomst med det pågældende land. Tilsvarende gælder, hvis medarbejderen er ansat i et dansk selskab til at udføre arbejde i selskabets faste driftssted i et andet land.

Overgår beskatningsretten til et andet land for mere end 30 arbejdsdage inden for samme kalenderår, vil forskerskatteordningen ifølge SKM2019.193.SR ikke længere kunne anvendes med virkning fra begyndelsen af det tidsrum, hvor

beskatningsretten er overgået til det andet land. Fra dette tidspunkt vil lønnen endvidere kunne beskattes i Danmark efter de almindelige regler med fradrag for skat betalt i udlandet efter ligningslovens § 33. Konsekvensen heraf er, at forskeren eller nøglemedarbejderen ikke vil kunne anvende en eventuelt resterende periode på forskerskatteordningen i de næste 10 år, jf. kildeskattelovens § 48 E, stk. 3, nr. 1.

Der foreslås derfor i nr. 2, at der for perioden fra og med den 9. marts til og med den 30. juni 2020 ses bort fra ophold uden for Danmark, der medfører, at beskatningsretten overgår til udlandet, på Færøerne eller i Grønland for mere end 30 arbejdsdage, jf. kildeskattelovens § 48 E, stk. 2.

Ved muligheden for at se bort fra ophold på Færøerne, i Grønland eller et andet land, som Danmark har en dobbeltbeskatningsoverenskomst med, ville der i tilfælde, hvor en forsker eller nøglemedarbejder ikke opholder sig i Danmark under situationen med covid-19, kunne skabes sikkerhed for, at forskere eller nøglemedarbejdere ikke udelukkes fra at kunne anvende ordningen som følge af tvunget ophold i udlandet eller lignende. En periode, hvor der ses bort fra ophold i udlandet, på Færøerne eller i Grønland, vil indgå ved opgørelse af maksimumperioden under ordningen, jf. kildeskattelovens § 48 F, stk. 2.

Såfremt Danmark ikke har en dobbeltbeskatningsoverenskomst med et andet land, f.eks. Frankrig eller Spanien, finder 30-dagesreglen i kildeskattelovens § 48 E, stk. 2, ikke anvendelse. Forskerskatteordningen vil i disse tilfælde kunne anvendes, selv om dele af lønindkomsten ikke kan beskattes i Danmark. Ligningslovens § 33 finder tilsvarende anvendelse, jf. SKM2012.753.SR.

Ifølge kildeskattelovens § 48 E, stk. 3, nr. 3, skal vederlaget i penge i henhold til ansættelseskontrakten som et gennemsnit inden for samme kalenderår udgøre 68.100 kr. pr. måned (2020-niveau), for at en nøglemedarbejder kan omfattes af forskerskatteordningen (vederlagskravet). I vederlaget indgår – foruden rede penge – personalegoder, jf. ligningslovens § 16, stk. 1, der i henhold til kildeskattelovens § 43, stk. 2, er gjort til A-indkomst, jf. § 48 F, stk. 1, herunder værdien af fri bil og fri telefon, inklusive datakommunikationsforbindelse, samt arbejdsgiverbetalte sundhedsbehandlinger m.v.

Situationen med covid-19 har medført økonomisk nedgang for mange virksomheder, hvilket kan skabe udfordringer i forhold til at kunne udbetale en løn til nøglemedarbejdere, der opfylder vederlagskravet. Samtidig kan medarbejdere opleve kortvarigt at måtte acceptere en lønnedgang for at kunne beholde deres arbejde.

Den nuværende ordning giver alene mulighed for at dispensere fra vederlagskravet i barselsperioder. Hvis en nøglemedarbejder, som er omfattet af ordningen, ikke kan opfylde vederlagskravet som følge af en periode med nedsat eller ingen løn på grund af situationen med covid-19, kan den pågældende medarbejder således ikke fortsætte med at anvende forskerskatteordningen. Manglende opfyldelse af vederlagskravet kan endvidere føre til, at nøglemedarbejderens lønindkomst overgår til beskatning efter de almindelige reg-

ler, hvilket betyder, at medarbejderen i 10 år vil blive forhindret i at anvende en resterende periode på forskerskatteordningen, jf. kildeskattelovens § 48 E, stk. 3, nr. 1.

Det foreslås derfor i *nr. 3*, at der for perioden fra og med den 9. marts til og med den 30. juni 2020 ses bort fra manglende opfyldelse af vederlagskravet, jf. kildeskattelovens § 48 E, stk. 3, nr. 3.

Det betyder, at en medarbejder fortsat skal kunne være omfattet af forskerskatteordningen, hvis vederlagskravet er opfyldt i kalenderårets øvrige måneder. Tilsvarende regler gælder allerede i barselsperioder, jf. kildeskattelovens § 48 E, stk. 3, nr. 3.

For indkomståret 2020 vil vederlagskravet efter forslaget være opfyldt, såfremt medarbejderen har en gennemsnitlig månedsløn, der udgør minimum 68.100 kr. i de resterende 8 måneder og 8 dage. En periode, hvor der ses bort fra vederlagskravet, vil ikke medføre en tilsvarende forlængelse af muligheden for at anvende forskerskatteordningen, som stadig maksimalt vil være syv år.

Til nr. 5

For at kunne beskattes efter forskerskatteordningen er det et krav, at en forsker eller nøglemedarbejder bliver skattepligtig til Danmark efter kildeskattelovens § 1 eller § 2, stk. 1, nr. 1, af lønindkomst fra et ansættelsesforhold hos en dansk arbejdsgiver, jf. kildeskattelovens § 48 E, stk. 1.

Forskere og nøglemedarbejdere, der allerede er omfattet af forskerskatteordningen, kan indgå et nyt ansættelsesforhold, der kan omfattes af forskerskatteordningen, hvis det nye ansættelsesforhold tiltrædes senest en måned efter ophør af den tidligere ansættelse, jf. kildeskattelovens § 48 F, stk. 2. I disse tilfælde er det ikke en betingelse, at skattepligten til Danmark indtræder i forbindelse med det nye ansættelsesforholds påbegyndelse.

Såfremt en forsker eller en nøglemedarbejder afskediges og/eller bliver forhindret i at tiltræde et nyt ansættelsesforhold inden for en måned som følge af situationen med covid-19, kan der opstå en situation, hvor lønindkomsten overgår til beskatning efter de almindelige regler, hvorved forskeren eller nøglemedarbejderen bliver udelukket fra at anvende en resterende periode på ordningen.

Det foreslås derfor at indsætte *§ 48 F, stk. 2, 4. pkt.*, hvor-efter et nyt ansættelsesforhold, der i medfør af 2. pkt. skulle være tiltrådt i perioden fra og med den 9. marts til og med den 30. juni 2020, vil kunne beskattes efter stk. 1, såfremt ansættelsesforholdet tiltrædes senest den 1. august.

Det betyder, at et nyt ansættelsesforhold senest vil skulle tiltrædes en måned efter den nævnte periodes udløb.

En mulighed for at give forskeren eller nøglemedarbejderen en periode på mere end en måned, inden det nye ansættelsesforhold skal tiltrædes, vil kunne sikre, at der ikke er nogen, der udelukkes fra at kunne anvende forskerskatteordningen, i tilfælde hvor ansættelsen er udskudt som følge af situationen med covid-19, eller i tilfælde hvor en forsker eller nøglemedarbejder afskediges, men situationen med covid-19 forhindrer udrejse af Danmark og/eller mindsker

chancen for hurtigt at finde nyt arbejde i Danmark, som vil kunne omfattes af forskerskatteordningen.

Til § 3

Efter ligningslovens § 33 A kan en person, der er fuldt skattepligtig til Danmark, f.eks. en person med bopæl og familie her i landet, få nedsat skatten af lønindkomst under ophold uden for riget (Danmark, Færøerne og Grønland) i mindst 6 måneder. Skattnedsættelsen er betinget af, at ophold her i riget har en sammenlagt varighed af højst 42 dage inden for enhver 6-måneders-periode, og at opholdene skyldes nødvendigt arbejde her i riget med direkte forbindelse til udlandsopholdet, ferie eller lignende.

Skattnedsættelsen medfører som hovedregel, at de omfattede personer ikke skal betale dansk skat af lønindkomsten. I de tilfælde, hvor Danmark er tillagt den fulde beskatningsret til indkomsten efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst, skal der dog betales halv dansk skat. Skattnedsættelsen omfatter endvidere ikke den del af lønindkomsten, der kan henføres til arbejde her i landet.

Efter praksis stilles der strenge krav til »nødvendigt arbejde her i riget«. Nødvendigt arbejde kan f.eks. være, når en person afrapporterer overfor en bestyrelse, modtager instrukser eller deltager i kurser, der har direkte tilknytning til det arbejde, der bliver udført i udlandet. Almindeligt hjemmearbejde under ophold i Danmark anses ikke for »nødvendigt arbejde her i riget«.

Det foreslås i *ligningslovens § 33 A, stk. 6*, at en person ved anvendelsen af stk. 1 kan vælge at se bort fra ophold her i riget fra og med den 9. marts 2020 til det tidspunkt, hvor arbejdet genoptages i det land, hvor arbejdet normalt udføres, dog senest til og med den 30. juni 2020. Valget medfører, at arbejde her i riget, der ikke er nødvendigt arbejde i direkte forbindelse med udlandsopholdet, ikke afbryder udlandsopholdet. Nedsættelsen af den samlede indkomstskat efter stk. 1 og 3 omfatter ikke den del af lønindkomsten, der kan henføres til den angivne periode. Valget skal træffes senest den 1. maj 2021 og kan omgøres til og med den 30. juni 2022.

Det betyder, at der indføres en midlertidig lempelse af ligningslovens § 33 A, så personer vil få mulighed for at vælge at se bort fra ophold her i riget fra og med den 9. marts 2020 til det tidspunkt, hvor arbejdet i arbejdslandet genoptages, dog senest til og med den 30. juni 2020.

Valget af den foreslåede midlertidige ordning medfører, at der vil kunne arbejdes under opholdet i Danmark i den angivne periode uden, at det afbryder udlandsopholdet. Skattnedsættelsen omfatter ikke den del af lønindkomsten, der kan henføres til den angivne periode, hvor personen opholder sig i Danmark. Dette gælder uanset, om personen arbejder, afspadserer, er syg eller holder ferie eller lignende under opholdet.

Den skattepligtige indkomst for den angivne periode, hvor personen opholder sig i Danmark, opgøres ved at beregne den gennemsnitlige lønindkomst pr. arbejdsdag for de måneder, personen opholder sig i Danmark i den angivne periode,

gange antal opholdsdage i Danmark i den angivne periode, der normalt er arbejdsdage. Det bemærkes som anført ovenfor, at den skattepligtige lønindkomst for den angivne periode beregnes skematisk uafhængigt af, om personen har arbejdet under opholdet i Danmark. Opgørelsesmetoden svarer til de almindelige regler for fordeling af lønindkomst på arbejde i hhv. Danmark og andre lande, hvor lønindkomsten også opgøres i forhold til antal arbejdsdage. Der henvises til eksemplet vedrørende opgørelse af den skattepligtige indkomst i de specielle bemærkninger til § 2, nr. 3.

Den skattepligtige skal tilkendegive sit valg ved fortsat at give oplysninger som omfattet af ligningslovens § 33 A senest den 1. maj 2021. Personen kan omgøre sit valg til og med den 30. juni 2022.

Formålet med den midlertidige lempelse af betingelserne i ligningslovens § 33 A er at hjælpe de personer, der er fuldt skattepligtige til Danmark, og som ellers vil miste den lempelige beskatning af deres lønindkomst, hvis de under situationen med covid-19 opholder sig i Danmark over 42 dage i en 6-måneders periode.

Efter den foreslåede midlertidige ordning vil der skulle ses bort fra den angivne periode, hvor personen opholder sig i Danmark ved anvendelsen af ligningslovens § 33 A, dvs. denne periode vil ikke skulle tælle med ved opgørelsen af, om 42-dages grænsen og 6-måneders grænsen er opfyldt. Den angivne periode, hvor personen opholder sig i Danmark lægges med andre ord oven i 42-dages perioden og 6-måneders perioden. Derudover er det de almindelige regler, der finder anvendelse. Det vil bl.a. sige, at udlandsopholdet fortsat efter gældende regler kan afsluttes med et ferieophold i udlandet, der tæller med ved opgørelsen af 6-måneders perioden, hvorimod afsluttende ophold i Danmark ikke tæller med ved opgørelsen af 6-måneders perioden.

For personer, der ikke har opholdt sig i udlandet i mindst 6 måneder, før den angivne periode begynder, og som vælger at blive omfattet af den midlertidige ordning, medfører reglen, at den angivne periode, hvor personen opholder sig i Danmark, ikke tæller med ved opgørelsen af kravet om mindst 6 måneders ophold i udlandet. Hvis personen f.eks. kun har opholdt sig i udlandet i 3 måneder før situationen med covid-19, skal personen derfor, efter opholdet i Danmark i den angivne periode på 3 måneder og 23 dage, opholde sig mindst 3 måneder i udlandet (inklusive op til 42 dages ophold i Danmark pga. ferie eller lignende) for, at personen opfylder betingelserne i ligningslovens § 33 A. Da der ses bort fra ophold i Danmark i den angivne periode, er det uden betydning, om 6-måneders dagen indtræder under opholdet i Danmark, blot personen efterfølgende opholder sig mindst 3 måneder i udlandet og i øvrigt har opfyldt betingelserne i ligningslovens § 33 A i perioderne på hver side af den angivne periode, hvor personen opholder sig i Danmark.

For personer, der før den angivne periode har opholdt sig i udlandet i en periode, der overstiger 6 måneder, og som vælger at blive omfattet af den midlertidige ordning, medfører reglen, at den angivne periode på op til 3 måneder og 23 dage ikke tæller med i den periode på 42 dage, som personen efter gældende regler kan opholde sig her i riget, uden at

udlandsopholdet afbrydes. Den angivne periode, hvor personen opholder sig i Danmark, tæller som nævnt heller ikke med ved opgørelsen af 6-måneders perioden. Hvis personen opholder sig i Danmark i hele den angivne periode på 3 måneder og 23 dage, vil vedkommende derfor kunne opholde sig i Danmark i yderligere 42 dage i en periode på 9 måneder og 23 dage.

Hvis en person f.eks. har opholdt sig i Danmark fra og med den 1. december til og med den 31. december 2019 og opholder sig i Danmark i hele den angivne periode, vil personen fra og med den 1. juli 2020 således kun kunne opholde sig i Danmark i yderligere 11 dage frem til og med den 23. september 2020, dvs. i en samlet periode på 9 måneder og 23 dage (6 måneder plus den angivne periode).

Forskellen på gældende regler og den foreslåede midlertidige ordning kan illustreres med følgende forenklede eksempler:

Eksempel – Gældende ret

A er udstationeret til Dubai for 2 år. A's familie bor fortsat i Danmark i deres fælles helårsbolig, og A er derfor fortsat fuldt skattepligtig til Danmark. Den 1. januar 2020 har A været udstationeret i 1 år. A er omfattet af ligningslovens § 33 A og får derfor nedsat sin danske skat af lønindkomsten til 0 kr.

Den 1. marts 2020 vælger A at rejse til Danmark for at være sammen med familien. Den 9. maj 2020 rejser A tilbage til Dubai og genoptager arbejdet.

A udfører ikke arbejde i Danmark under opholdet. A har holdt ferie i Danmark i 12 dage fra den 1.-12. december 2019. Den 31. marts 2020 overstiger opholdet i Danmark derfor 42 dage inden for en afsluttet 6 måneders periode (fra den 1. oktober 2019 til den 31. marts 2020). Udlandsopholdet anses for afbrudt den 1. marts 2020, da udlandsopholdet afbrydes ved starten af det ferieophold mv. i Danmark, hvor de 42 dage bliver overskredet. A vil kunne få nedsat skatten efter ligningslovens § 33 A i 6-måneders perioden indtil den 1. marts, hvis A opfylder betingelserne herfor.

Hvis A udfører hjemmearbejde fra den 1. marts 2020, afbrydes udlandsopholdet også den 1. marts 2020, allerede fordi opholdet i Danmark ikke skyldes ferie eller nødvendigt arbejde.

Eksempel – den foreslåede midlertidige ordning

A fra det første eksempel kan vælge at blive omfattet af den midlertidige ordning. Valget vil medføre, at der vil skulle ses bort fra ophold i Danmark i perioden fra og med den 9. marts 2020 til genoptagelsen af arbejdet den 9. maj 2020. Det gør desuden ingen forskel, om A arbejder hjemmefra under opholdet i Danmark i den angivne periode. Hvis A allerede har arbejdet her i landet på et tidspunkt i perioden fra den 1.- 8. marts 2020, vil udlandsopholdet dog blive afbrudt ligesom efter gældende regler, medmindre A kun har udført nødvendigt arbejde i direkte forbindelse med udlandsopholdet.

Valget medfører, at A bliver beskattet i Danmark af den del af lønindkomsten, der kan henføres til den angivne periode, hvor A har opholdt sig i Danmark, dvs. fra og med den 9. marts 2020 til den 9. maj 2020.

A har holdt 12 dages ferie i december 2019 og 8 dages ferie i marts 2020. Herudover medfører valget af den midlertidige ordning som nævnt, at der ses bort fra opholdet i Danmark i den angivne periode på 2 måneder, hvor A har opholdt sig i Danmark, ved opgørelsen af 42-dages grænsen og 6-måneders grænsen. A vil derfor efter udløbet af den angivne periode, hvor A har opholdt sig i Danmark, dvs. fra og med den 9. maj 2020, kunne holde 22 dages ferie/udføre nødvendigt arbejde i Danmark, uden at udlandsopholdet afbrydes til og med den 31. juli 2020. Dette svarer til 42 dage (bortset fra den angivne periode, hvor personen har opholdt sig i Danmark) i en 8-måneders periode (den 1. december 2019 til den 31. juli 2020).

Til § 4

Til nr. 1-4

Folketinget har den 15. november 2018 vedtaget forslag til lov om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst og tilhørende protokol mellem Danmark og Armenien (Folketingstidende 2018-19, A, L 31 som fremsat), jf. lov nr. 1291 af 21. november 2018. Loven blev sat i kraft den 1. januar 2020 ved bekendtgørelse nr. 1593 af 27. december 2019 om ikrafttræden af lov om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst og tilhørende protokol mellem Danmark og Armenien. Dobbeltbeskatningsoverenskomsten fik i overensstemmelse med overenskomstens artikel 30 virkning fra den 1. januar 2020.

Der var fejl i bilag 1 til lovforslag nr. L 31, idet dele af teksten ikke var kommet med ved optryk af lovforslaget. Fejlene fandtes i bilag 1 i artikel 3, stk. 1, i artikel 9, stk. 1, i artikel 27, stk. 7 og 8, og i artikel 30.

I artikel 30 om dobbeltbeskatningsoverenskomstens ikrafttræden manglede nr. i) og ii). Dette blev indsat i bilag 1 ved lov nr. 1583 af 27. december 2019.

I artikel 3 om definitioner mangler litra d, som har følgende ordlyd:

»d) Udtrykket »person« omfatter en fysisk person, et selskab og enhver anden sammenslutning af personer.«

I artikel 9, stk. 1, om forbundne foretagender mangler sidste del af sidste led, som har følgende ordlyd:

»foreligget, ville være tilfaldet dette, medregnes til dette foretagendes fortjeneste og beskattes i overensstemmelse hermed.«

Der mangler endvidere et linjeskift i artikel 9, stk. 1, idet følgende tekst efter overenskomsten er et særskilt afsnit efter litra b i stk. 1:

»og der i nogle af disse tilfælde mellem de to foretagender er aftalt eller fastsat vilkår vedrørende deres forretningsmæssige eller finansielle forbindelser, der afviger fra de vilkår, som ville være blevet aftalt mellem uafhængige foretagender, kan enhver fortjeneste, som, hvis disse vilkår ikke

havde foreligget, ville være tilfaldet dette, medregnes til dette foretagendes fortjeneste og beskattes i overensstemmelse hermed.«

I artikel 27, stk. 7, mangler et linjeskift, idet følgende tekst efter overenskomsten er et særskilt afsnit efter litra b i stk. 7:

»skal den kompetente myndighed i den førstnævnte stat straks underrette den kompetente myndighed i den anden stat herom, og efter den anden stats valg skal den førstnævnte stat enten stille anmodningen i bero eller trække den tilbage.«

I artikel 27, stk. 8, mangler litra a-d, som har følgende ordlyd:

»a) at udføre forvaltningsakter, der strider mod denne eller den anden kontraherende stats lovgivning og forvaltningspraksis,

b) at iværksætte foranstaltninger, som ville stride mod almene interesser (ordre public),

c) at yde bistand, hvis den anden kontraherende stat ikke har iværksat alle rimelige foranstaltninger til inddrivelse henholdsvis sikring af skattekravet, som kan iværksættes efter denne stats lovgivning eller forvaltningspraksis,

d) at yde bistand i tilfælde, hvor den administrative byrde for denne stat klart ikke står mål med de fordele, som den anden kontraherende stat vil opnå.«

Med nærværende lovforslag forslås det at foretage ændringer i bilaget, således at de manglende tekstpassager og linjeskift indsættes i bilag 1.

I bilag 1, artikel 3, stk. 1, defineres en række generelle begreber, som anvendes i overenskomsten, og som overalt i overenskomsten har den anførte betydning. Litra d definerer »person«, idet udtrykket »person« i dobbeltbeskatningsoverenskomsten både kan omfatte en fysisk person, et selskab og enhver anden sammenslutning af fysiske og/eller juridiske personer.

I bilag 1, artikel 9 (Forbundne foretagender) knæses det såkaldte »armslængdeprincip« for transaktioner mellem forbundne foretagender, f.eks. hvis et moderselskab i den ene stat og et datterselskab i den anden stat handler med hinanden på andre vilkår end dem, der gælder på et frit marked (såkaldt »transfer pricing«). I så fald kan de to stater foretage en regulering af indkomsten og dermed af beskatningsgrundlaget, så indkomsten fastsættes, som den ville have været, hvis selskaberne havde handlet eller opereret på almindelige markedsmæssige vilkår.

I bilag 1, artikel 27 (Bistand ved inddrivelse af skatter) pålægger de to stater at yde hinanden bistand ved sikring og inddrivelse af skattekrav. Det er ikke nogen betingelse, at den pågældende person er hjemmehørende i Danmark eller Armenien, eller at kravet vedrører skatter omfattet af overenskomsten. Inddrivelse af den anden stats skattekrav skal ske, når kravet kan inddrives efter lovgivningen i den stat, som rejser kravet, og når skyldneren ikke kan gøre indsigelser mod inddrivelsen. Inddrivelse skal ske efter lovgivningen i den stat, der skal foretage inddrivelsen, som om skattekravet var denne stats eget skattekrav. Sikring af den anden

stats skattekrav skal ske, når dette er muligt efter lovgivningen i den stat, der ønsker kravet sikret, uanset om skattekravet på dette tidspunkt kan inddrives eller ej, og uanset om skyldneren kan gøre indsigelser mod en inddrivelse. En stat har dog ikke pligt til at udføre forvaltningsakter i strid med dens lovgivning eller at iværksætte foranstaltninger, som ville stride mod almene interesser.

Med henblik på at sikre at dobbeltbeskatningsoverenskomsten får retsvirkning fra det tidspunkt, hvor den skulle få virkning i overensstemmelse med overenskomstens artikel 30, foreslås det, at ændringen får virkning fra den 1. januar 2020. Der henvises til bemærkningerne til § 6, stk. 5.

Til § 5

Til nr. 1

Ved lov nr. 1588 af 27. december 2019 blev afgifterne for tobak forhøjet ad to omgange. Første gang den 1. april 2020 og anden gang den 1. januar 2022. I forbindelse med forhøjelsen af tobaksafgifterne, blev der indsat en værnsregel, hvor der blandt andet blev sat et loft over, hvor mange cigarer, cerutter eller cigarillos virksomheder kunne lade overgå til forbrug til den eksisterende afgiftssats i perioderne op til hver afgiftsforhøjelse.

Værnsreglen er indrettet således, at der lægges et loft over, hvor mange styk cigarer, cerutter eller cigarillos de registreringspligtige virksomheder må lade overgå til forbrug og dermed afgiftsberigtige til de før den 1. januar 2022 gældende afgiftssatser. Den mængde, som overstiger loftet, vil blive betragtet som værende overgået til forbrug den 1. januar 2022, og afgiften vil derfor blive efterreguleret efter de afgiftssatser, som er gældende efter denne dato.

Efter § 3, stk. 25, i lov nr. 1588 af 27. december 2019, tages der i afgørelsen af, hvor mange styk cigarer, cerutter eller cigarillos virksomheden normalt lader overgå til forbrug i en periode på 640 dage, udgangspunkt i, hvor mange styk cigarer, cerutter eller cigarillos virksomheden i gennemsnit har ladet overgå til forbrug pr. dag fra og med den 1. april 2020 til og med den 30. juni 2020, hvis virksomheden for første gang har ladet cigarer, cerutter eller cigarillos overgå til forbrug i perioden pr. den 1. oktober 2020 til og med den 31. marts 2020.

Perioden fra og med den 1. oktober 2020 til og med den 31. marts 2020 er åbenlyst fejlagtig, da den første dato ligger efter den anden dato. Der er således sket en fejl ved udformningen af bestemmelsen. Af bemærkningerne til bestemmelsen fremgår imidlertid den korrekte dato, som skulle have været 1. oktober 2019.

Det foreslås at ændre årstallet for datoen 1. oktober fra 2020 til 2019 i § 3, stk. 25, 1. pkt., i lov nr. 1588 af 27. december 2019.

Efter det foreslåede vil det således være virksomheder, der for første gang har ladet cigarer, cerutter eller cigarillos overgå til forbrug i perioden pr. den 1. oktober 2019 til og med den 31. marts 2020, som bliver omfattet af § 3, stk. 25, i lov nr. 1588 af 27. december 2019.

Baggrunden for forslaget er, at der ved en fejl er indsat det forkerte årstal.

Til nr. 2

Ved lov nr. 1588 af 27. december 2019 blev afgifterne for tobak forhøjet ad to omgange. Første gang den 1. april 2020 og anden gang den 1. januar 2022. I forbindelse med forhøjelsen af tobaksafgifterne, blev der indsat en værnsregel, hvor der blandt andet blev sat et loft over, hvor mange cigarer, cerutter eller cigarillos virksomheder kunne lade overgå til forbrug til den eksisterende afgiftssats i perioderne op til hver afgiftsforhøjelse.

Værnsreglen er indrettet således, at der lægges et loft over, hvor mange styk cigarer, cerutter eller cigarillos de registreringspligtige virksomheder må lade overgå til forbrug og dermed afgiftsberigtige til de før den 1. januar 2022 gældende afgiftssatser. Den mængde, som overstiger loftet, vil blive betragtet som værende overgået til forbrug den 1. januar 2022, og afgiften vil derfor blive efterreguleret efter de afgiftssatser, som er gældende efter denne dato.

Efter § 3, stk. 31, i lov nr. 1588 af 27. december 2019, tages der i afgørelsen af, hvor mange styk cigarer, cerutter eller cigarillos virksomheden normalt lader overgå til forbrug i en periode på 640 dage, udgangspunkt i, hvor mange styk cigarer, cerutter eller cigarillos virksomheden i gennemsnit har ladet overgå til forbrug pr. dag fra og med den 1. januar 2021 til og med den 30. april 2021, hvis virksomheden for første gang har ladet cigarer, cerutter eller cigarillos overgå til forbrug i perioden pr. den 1. oktober 2020 til og med den 31. december 2020.

Referenceperioden for de omfattede virksomheder er således fire måneder, fra den 1. januar 2021 til og med den 30. april 2021.

I den tilsvarende bestemmelse vedrørende virksomheder, som køber stempelmærker til cigaretter og røgtobak i § 3, stk. 30, i lov nr. 1588 af 27. december 2019 er referenceperioden imidlertid tre måneder, fra den 1. januar 2021 til og med 31. marts 2021. I § 3, stk. 20, 21, 24-29 og 32-35, i lov nr. 1588 af 27. december 2019, er referenceperioden ligeledes tre måneder.

Af bemærkningerne til § 3, stk. 31, i lov nr. 1588 af 27. december 2019, fremgår imidlertid den korrekte dato, som er 31. marts 2021.

Det foreslås at ændre den 30. april 2021 til den 31. marts 2021 i § 3, stk. 31, 1. pkt., i lov nr. 1588 af 27. december 2019.

Efter det foreslåede vil referenceperioden for virksomheder, der for første gang har ladet cigarer, cerutter eller cigarillos overgå til forbrug i perioden pr. den 1. oktober 2020 til og med den 31. december 2020, være fra og med 1. januar 2021 til og med 31. marts 2021.

Baggrunden for forslaget er, at der ved en fejl er indsat en forkert dato. Med forslaget ligestilles virksomheder, som første gang lader cigarer, cerutter eller cigarillos overgå til forbrug i perioden fra og med den 1. oktober 2020 til og med den 31. december 2020, med virksomheder, der første

gang køber stempelmærker til cigaretter og røgtobak i perioden fra og med 1. oktober 2020 til og med 31. december 2020.

Til § 6

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 15. juni 2020.

Det foreslås i *stk. 2*, at lovens § 2, nr. 1-3, og § 3 har virkning fra og med indkomståret 2019.

Efter lovforslagets § 2, nr. 3, kan personer, der ikke er fuldt skattepligtige til Danmark, vælge at blive omfattet af en midlertidig ordning, der bl.a. indebærer, at der ikke indtræder fuld skattepligt ved ophold her i landet over 3 måneder eller ved samlede ophold her i landet over 180 dage inden for et tidsrum på 12 måneder, hvis overskridelsen skyldes ophold her i landet i perioden fra og med den 9. marts til og med den 30. juni 2020.

Efter lovforslagets § 3 kan en person vælge at blive omfattet af en midlertidig ordning, der bl.a. medfører, at der ved anvendelsen af ligningslovens § 33 A ses bort fra ophold her i riget fra og med den 9. marts 2020 til det tidspunkt, hvor arbejdet i arbejdslandet genoptages, dog senest den 30. juni 2020. Ligningslovens § 33 A er en regel, der under visse betingelser giver mulighed for en lempeligere beskatning af udenlandsk lønindkomst.

Da tilvalg af de midlertidige ordninger i lovforslagets § 2, nr. 3, og § 3 vil få konsekvenser for en periode, der ligger forud for ikrafttrædelsestidspunktet for loven, er det nødvendigt at give bestemmelserne, virkning tilbage i tid for at opnå den tilsigtede virkning. Der er imidlertid ikke tale om en skærpende ændring, da der er tale om indførelse af valgfrie ordninger.

Det foreslås, at lovens § 2, nr. 1-3, får virkning fra og med indkomståret 2019, da tilvalg af den midlertidige ordning både er relevant ved opgørelsen af uafbrudt ophold i Danmark over 3 måneder eller samlede ophold her i landet over 180 dage inden for 12 måneder, der i begge tilfælde kan strække sig over både indkomståret 2019 og 2020.

Hvis en person, der f.eks. har en lejlighed i Danmark, vælger at opholde sig i Danmark fra og med den 1. marts til den 1. maj 2020, så indtræder der efter forslaget ikke fuld skattepligt, hvis personen tilvælger den midlertidige ordning, selv om vedkommende f.eks. forud for den angivne periode, hvor personen opholder sig i Danmark, har holdt samlet 5 måneders ferie i Danmark fra og med den 1. juni 2019. Personen vil derfor ved tilvalg af ordningen alligevel ikke blive fuldt skattepligtig til Danmark fra og med den 1. juni 2019.

Det foreslås, at lovens § 3 får virkning fra og med indkomståret 2019, fordi den midlertidige ordning for så vidt angår ligningslovens § 33 A både er relevant ved opgørelsen af 42-dages reglen for, hvor meget personen må opholde sig i Danmark, og ved opgørelsen af 6-måneders reglen, herunder opgørelsen af kravet om ophold uden for riget i mindst 6 måneder.

Hvis en person f.eks. har opholdt sig i udlandet fra og med den 1. november 2019 til den 1. marts 2020 og efter opholdet i Danmark i den angivne periode genoptager udlandsopholdet i de påkrævede mindst 2 måneder, medfører tilvalg af den foreslåede midlertidige ordning, at personen vil opfylde betingelserne for skattnedsættelse efter ligningslovens § 33 A – forudsat at de øvrige betingelser er opfyldt. Personen vil derfor også kunne få skattnedsættelse for november og december 2019, hvis vedkommende vælger at blive omfattet af den midlertidige ordning.

Det foreslås i *stk. 3*, at lovens § 2, nr. 4, som medfører midlertidige lempelser af betingelserne for at anvende forskerskatteordningen i kildeskattelovens § 48 E, har virkning for personer, der var omfattet af forskerskatteordningen den 9. marts 2020.

Det foreslås i *stk. 4*, at lovens § 2, nr. 5, som medfører en midlertidig lempelse af kildeskattelovens § 48 F, stk. 2, har virkning for ansættelsesforhold, der skulle være tiltrådt i perioden fra og med den 9. marts til og med den 30. juni 2020.

Det foreslås i *stk. 5*, at § 4 skal have virkning fra den 1. januar 2020 for at sikre, at dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og Armenien implementeres med virkning fra det tidspunkt, hvor aftalen fik folkeretlig virkning (i relationen mellem Danmark og Armenien) i overensstemmelse med dobbeltbeskatningsoverenskomstens artikel 30. Dobbeltbeskatningsoverenskomsten fik virkning den 1. januar 2020, uanset at den danske implementering oprindeligt ikke blev gennemført fuldt ud korrekt. Ændringen vil således få tilbagevirkning fra den 1. januar 2020. Tilbagevirkningen sikrer, at borgere og virksomheder får mulighed for at opnå alle fordele efter dobbeltbeskatningsoverenskomsten på det tiltænkte tidspunkt. Da dobbeltbeskatningsoverenskomsten ikke giver selvstændig hjemmel for beskatning, men alene fordeler beskatningsretten mellem Danmark og Armenien samt pålægger staterne pligter over for hinanden, har tilbagevirkningen ingen bebyrdende konsekvenser for borgere og virksomheder.

Det foreslås i *stk. 6*, at regler fastsat i medfør af kildeskattelovens § 48 E, stk. 7, jf. lovbekendtgørelse nr. 117 af 29. januar 2016, som ændret bl.a. ved lov nr. 1432 af 5. december 2018, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af kildeskattelovens § 48 E, stk. 8. Herved vil det kunne sikres, at bekendtgørelse nr. 216 af 1. marts 2013 om godkendelse af forskere m.v. efter kildeskattelovens § 48 E, forbliver i kraft, uanset at bemyndigelsen, som bekendtgørelsen er udstedt i medfør af, bliver rykket fra stk. 7 til stk. 8.

Loven gælder hverken for Færøerne eller Grønland, fordi de love, der foreslås ændret, ikke gælder for Færøerne eller Grønland og ikke indeholder en hjemmel til at sætte lovene i kraft for Færøerne eller Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

§ 1. Den sidste rettidige betalingsdag efter opkrævningslovens § 2, stk. 5, for indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag for månederne april 2020 til og med juni 2020 udskydes til den 10. i den femte måned efter afregningsperioden, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Hvis den sidste rettidige betalingsdag er en banklukkedag, anses den førstkommende bankdag som sidste rettidige betalingsdag.

§ 2. Den sidste rettidige betalingsdag efter opkrævningslovens § 2, stk. 6, for indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag for månederne april 2020 til og med juni 2020 udskydes til sidste bankdag i den fjerde måned efter den måned, som indkomsten vedrører.

§ 5. Fristen for angivelse af moms i henhold til momslovens § 57, stk. 2, udskydes for månederne marts 2020 til og med maj 2020 til den 25. i den anden måned efter afgiftsperiodens udløb.

§ 7. For virksomheder, der i medfør af momslovens § 57, stk. 3, anvender kvartalet som afgifts-

I lov nr. 211 af 17. marts 2020 om midlertidig udskydelse af angivelses- og betalingsfrister m.v. på skatteområdet i forbindelse med covid-19, som ændret ved § 11 i lov nr. 572 af 5. maj 2020, foretages følgende ændringer:

1. § 1 affattes således:

»§ 1. For indeholdelsespligtige, der omfattes af opkrævningslovens § 2, stk. 5, er den sidste rettidige betalingsdag for indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag for april 2020 den 10. september 2020, for maj 2020 er den sidste rettidige betalingsdag den 12. oktober 2020, for juni 2020 er den sidste rettidige betalingsdag den 10. november 2020, for august 2020 er den sidste rettidige betalingsdag den 29. januar 2021, for september 2020 er den sidste rettidige betalingsdag den 31. marts 2021, og for oktober 2020 er den sidste rettidige betalingsdag den 31. maj 2021.«

2. § 2 affattes således:

»§ 2. For indeholdelsespligtige, der omfattes af opkrævningslovens § 2, stk. 6, er den sidste rettidige betalingsdag for indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag for april 2020 den 31. august 2020, for maj 2020 er den sidste rettidige betalingsdag den 30. september 2020, for juni 2020 er den sidste rettidige betalingsdag den 30. oktober 2020, for august 2020 er den sidste rettidige betalingsdag den 15. januar 2021, for september 2020 er den sidste rettidige betalingsdag den 16. marts 2021, og for oktober 2020 er den sidste rettidige betalingsdag den 17. maj 2021.«

3. I § 5 indsættes efter »afgiftsperiodens udløb«: »», for juli 2020 udskydes fristen til den 9. september 2020, og for august 2020 udskydes fristen til den 2. oktober 2020«.

periode i første og andet kvartal i kalenderåret 2020, sammenlægges første kvartal med andet kvartal, således at angivelsesfristen for den samlede periode udløber den 1. september 2020, medmindre virksomheden angiver et momstilsvare for første kvartal 2020 senest den 1. juni 2020.

4. I § 7 indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* For virksomheder, der i medfør af momslovens § 57, stk. 3, anvender kvartalet som afgiftsperiode i tredje og fjerde kvartal i kalenderåret 2020, sammenlægges tredje kvartal med fjerde kvartal, således at angivelsesfristen for den samlede periode udløber den 1. marts 2021, medmindre virksomheden angiver et momstilsvare for tredje kvartal 2020 senest den 1. december 2020.«

§ 2

I kildeskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 117 af 29. januar 2016, som ændret bl.a. ved § 3 i lov nr. 1686 af 26. december 2017, § 27 i lov nr. 745 af 8. juni 2018, § 5 i lov nr. 1130 af 11. september 2018, lov nr. 1432 af 5. december 2018, § 4 i lov nr. 84 af 30. januar 2019 og § 17 i lov nr. 551 af 7. maj 2019 og senest ved § 4 i lov nr. 1583 af 27. december 2019, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, *stk. 1, nr. 1*, indsættes som *6. pkt.*:

»Skattepligten omfatter endvidere vederlag omfattet af den midlertidige ordning som nævnt i § 7, stk. 1, 3.-6. pkt.«

§ 2. Pligt til at svare indkomstskat til staten påhviler endvidere personer, der ikke er omfattet af § 1, og dødsboer, der behandles i udlandet, jf. dødsboskattelovens § 1, stk. 3, for så vidt de pågældende personer eller dødsboer:

Erhverver indkomst i form af vederlag for personligt arbejde i tjenesteforhold 10 udført her i landet. Skattepligten omfatter endvidere vederlag for påtagelse af indskrænkninger i adgangen til fri erhvervsudøvelse (konkurrenceklausuler), når det modtagne vederlag har sammenhæng med et nuværende eller tidligere tjenesteforhold her i landet. Det er uden betydning for skattepligten, hvilken form vederlaget udbetales i, samt om retten til indkomsten eller vederlaget er erhvervet efter ophør af arbejdet her i landet. Skattepligten omfatter endvidere fratrædelsesgodtgørelser, løn i en opsigelsesperiode og lignende ydelser, når sådan indkomst erhverves i forbindelse med ophør af et ansættelsesforhold, der har omfattet arbejde udført

her i landet, og lønindkomsten har været undergivet dansk beskatning. Vedrører en indkomst som nævnt i 4. pkt. arbejde udført såvel i som uden for Danmark, omfatter skattepligten kun den del, der forholdsmæssigt kan henføres til arbejde udført i Danmark.

Stk. 2-8. ---

Stk. 9. En indkomst omfattes ikke af stk. 1, nr. 1, 2, 7 og 10-27, når den udbetales af:

1) Fremmede magters herværende diplomatiske repræsentationer og medlemmer af sådanne samt fremmede magters herværende udsendte konsuler.

2) En fysisk eller juridisk person, der ikke har hjemting her i landet, medmindre indkomsten optjenes af en person, der opholder sig her i landet i en eller flere perioder, der tilsammen overstiger 183 dage inden for en 12-måneders-periode. Hvis den, for hvis regning udbetalingen foretages ikke har hjemting her i landet, men udbetalingen foretages af en fysisk eller juridisk person, som er skattepligtig efter stk. 1, nr. 4, eller selskabsskatte-lovens § 2, stk. 1, litra a, omfattes indkomsten dog af stk. 1, nr. 1, 2, 7 og 10-27.

§ 7. For en person, der erhverver bopæl her i landet uden samtidig at tage ophold her, indtræder skattepligt i henhold til bestemmelsen i § 1, nr. 1, først, når han tager ophold her i landet. Som sådant ophold anses ikke kortvarigt ophold her i landet på grund af ferie eller lignende.

Stk. 2. ---

§ 48 E. ---

Stk. 2-7. ---

2. I § 2, *stk. 9* indsættes to steder efter »stk. 1, nr. 1,«: »1.-5. pkt., nr.«

3. I § 7, *stk. 1*, indsættes som *3.-6. pkt.*:

»Personen kan dog vælge at blive omfattet af en midlertidig ordning, der medfører, at der ikke indtræder skattepligt efter § 1, stk. 1, nr. 1, ved uafbrudt ophold her i landet over 3 måneder eller ved samlede ophold her i landet over 180 dage inden for et tidsrum på 12 måneder, hvis overskridelsen skyldes ophold her i landet i perioden fra og med den 9. marts 2020 til og med den 30. juni 2020. Der kan udføres arbejde under opholdet her i landet i den angivne periode, uden at der indtræder skattepligt her til landet efter § 1, stk. 1, nr. 1. Tilvælges ordningen efter 3. pkt., er der fortsat pligt til at svare indkomstskat til staten af vederlag for personligt arbejde i tjenesteforhold og honorarer, der kan henføres til den angivne periode i det omfang, personen opholder sig her i landet. Valget skal træffes senest den 1. maj 2021 og kan omgøres til og med den 30. juni 2022.«

4. I § 48 E indsættes efter stk. 6 som nyt stykke:

»Stk. 7. Hvis ansættelsesforholdet, jf. stk. 1, er indgået senest den 8. marts 2020, ses der bort fra følgende forhold vedrørende perioden fra og med den 9. marts til og med den 30. juni 2020:

1) Ophør af skattepligt efter § 2, stk. 1, nr. 1, ved vurderingen af, om en person er skattepligtig til Danmark, jf. stk. 1.

2) Ophold uden for Danmark, der medfører, at beskatningsretten overgår til udlandet, Færøerne eller Grønland for mere end 30 arbejdsdage, jf. stk. 2.

3) Vederlaget i henhold til ansættelseskontrakten, jf. stk. 3, nr. 3.«

Stk. 7 bliver herefter stk. 8.

§ 48 F. ---

Stk. 2. Beskatning efter stk. 1 kan finde sted i en eller flere perioder af højst 84 måneders samlet varighed. Hvis nyt ansættelsesforhold, hvor vederlaget beskattes efter stk. 1, tiltrædes senest 1 måned efter ophør af tidligere tilsvarende ansættelsesforhold, er det ikke en betingelse, at skattepligt indtræder i forbindelse med det nye ansættelsesforholds påbegyndelse. Tidligere perioder, hvor beskatning efter stk. 1 har fundet sted, indgår ikke ved bedømmelsen efter § 48 E, stk. 3, nr. 1.

Stk. 3-8. ---

5. I § 48 F, stk. 2, indsættes som 4. pkt.:

»Nyt ansættelsesforhold, der i medfør af 2. pkt. skulle være tiltrådt i perioden fra og med den 9. marts til og med den 30. juni 2020, kan beskattes efter stk. 1, såfremt ansættelsesforholdet tiltrædes senest den 1. august 2020.«

§ 3

I ligningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 806 af 8. august 2019, som ændret senest ved § 14 i lov nr. 572 af 5. maj 2020, foretages følgende ændring:

§ 33 A. ---

Stk. 2-5. ---

1. I § 33 A indsættes som stk. 6:

»Stk. 6. Ved anvendelsen af stk. 1 kan personen vælge at se bort fra ophold her i riget fra og med den 9. marts 2020 til det tidspunkt, hvor arbejdet genoptages i det land, hvor arbejdet normalt udføres, dog senest til og med den 30. juni 2020. Valget medfører, at arbejde her i riget, der ikke er nødvendigt arbejde i direkte forbindelse med udlandsopholdet, ikke afbryder udlandsopholdet. Nedsæt-

telsen af den samlede indkomstskat efter stk. 1 og 3 omfatter ikke den del af lønindkomsten, der kan henføres til den angivne periode. Valget skal træffes senest den 1. maj 2021 og kan omgøres til og med den 30. juni 2022.«

§ 4

I lov nr. 1291 af 21. november 2018 om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst og tilhørende protokol mellem Danmark og Armenien, som ændret ved § 7 i lov nr. 1583 af 27. december 2019, foretages følgende ændringer:

Artikel 3

Almindelige definitioner

1. Medmindre andet fremgår af sammenhængen, har følgende udtryk i denne overenskomst den betydning, der er angivet nedenfor:

a) Udtrykkene »en kontraherende stat« og »den anden kontraherende stat« betyder Danmark eller Armenien, alt efter sammenhængen.

b) Udtrykket »Danmark« betyder Kongeriget Danmark, herunder ethvert område uden for Danmarks territorialfarvand, som i overensstemmelse med international ret og ifølge dansk lovgivning er eller senere måtte blive betegnet som et område, inden for hvilket Danmark kan udøve suverænitetsrettigheder med hensyn til efterforskning og udnyttelse af naturforekomster på havbunden eller i dens undergrund og de overliggende vande og med hensyn til anden virksomhed med henblik på efterforskning og økonomisk udnyttelse af området. Udtrykket omfatter ikke Færøerne og Grønland.

c) Udtrykket »Armenien« betyder Republikken Armenien og betyder i geografisk henseende det territorium, herunder landområder, farvandsområder, undergrund og luftrum, hvor Republikken Armenien udøver suverænitetsrettigheder og jurisdiktion i overensstemmelse med national lovgivning og international ret.

e) Udtrykket »selskab« betyder enhver juridisk person eller enhver sammenslutning, der i skattemæssig henseende behandles som en juridisk person.

1. I bilag 1, artikel 3, stk. 1, indsættes efter litra c:

»d) Udtrykket »person« omfatter en fysisk person, et selskab og enhver anden sammenslutning af personer.«

f) Udtrykket »foretagende« anvendes om enhver form for erhvervsudøvelse.

g) Udtrykkene »foretagende i en kontraherende stat« og »foretagende i den anden kontraherende stat« betyder henholdsvis et foretagende, som drives af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, og et foretagende, som drives af en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat.

h) Udtrykket »international trafik« betyder enhver transport med skib eller fly, der anvendes af et foretagende, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, bortset fra tilfælde, hvor skibet eller flyet udelukkende anvendes mellem steder i den anden kontraherende stat.

i) Udtrykket »kompetent myndighed« betyder:

i. i Danmark: skatteministeren eller dennes befuldmægtigede stedfortræder,

ii. i Armenien: finansministeren eller formanden for udvalget for statens indtægter tilknyttet Republikken Armeniens regering eller dennes befuldmægtigede stedfortræder.

j) Udtrykket »statsborger« betyder, i relation til en kontraherende stat:

i. enhver fysisk person, der har indfødsret i den pågældende kontraherende stat;

ii. enhver juridisk person, ethvert interessentskab eller enhver sammenslutning, der består i kraft af den gældende lovgivning i den pågældende kontraherende stat.

k) Udtrykket »erhvervsvirksomhed« indbefatter udøvelse af frit erhverv og af anden virksomhed af selvstændig karakter.

l) Udtrykket »frit erhverv« omfatter især selvstændig videnskabelig, litterær, kunstnerisk, uddannelsesmæssig eller undervisningsmæssig virksomhed samt selvstændig virksomhed som læge, advokat, ingeniør, arkitekt, tandlæge og revisor.

Artikel 9

Forbundne foretagender

1. Hvis

a) et foretagende i en kontraherende stat direkte eller indirekte deltager i ledelsen af, kontrollen

»1. Hvis

a) et foretagende i en kontraherende stat direkte eller indirekte deltager i ledelsen af, kontrollen

med eller kapitalen i et foretagende i den anden kontraherende stat, eller

b) de samme personer direkte eller indirekte deltager i ledelsen af, kontrollen med eller kapitalen i såvel et foretagende i en kontraherende stat som et foretagende i den anden kontraherende stat, og der i nogle af disse tilfælde mellem de to foretagender er aftalt eller fastsat vilkår vedrørende deres forretningsmæssige eller finansielle forbindelser, der afviger fra de vilkår, som ville være blevet aftalt mellem uafhængige foretagender, kan enhver fortjeneste, som, hvis disse vilkår ikke havde

7. Hvis et skattekrav på et tidspunkt efter fremsættelse af en anmodning fra en kontraherende stat efter stykke 3 eller 4, og før den anden kontraherende stat har inddrevet og overført det pågældende skattekrav til den førstnævnte stat, ophører med at være

a) for så vidt angår en anmodning efter stykke 3, et skattekrav i den førstnævnte stat, som kan indrives efter denne stats lovgivning, og hvor den person, som skylder beløbet, på dette tidspunkt efter lovgivningen i denne stat ikke kan gøre indsigelse mod inddrivelsen, eller

b) for så vidt angår en anmodning efter stykke 4, et skattekrav i den førstnævnte stat, hvor denne stat efter sin lovgivning kan iværksætte foranstaltninger med henblik på at sikre inddrivelsen, skal den kompetente myndighed i den førstnævnte stat straks underrette den kompetente myndighed i den anden stat herom, og efter den anden stats valg skal den førstnævnte stat enten stille anmodningen i bero eller trække den tilbage.

8. Bestemmelserne i denne artikel kan i intet tilfælde fortolkes således, at der pålægges en kontraherende stat en pligt til:

med eller kapitalen i et foretagende i den anden kontraherende stat, eller

b) de samme personer direkte eller indirekte deltager i ledelsen af, kontrollen med eller kapitalen i såvel et foretagende i en kontraherende stat som et foretagende i den anden kontraherende stat,

og der i nogle af disse tilfælde mellem de to foretagender er aftalt eller fastsat vilkår vedrørende deres forretningsmæssige eller finansielle forbindelser, der afviger fra de vilkår, som ville være blevet aftalt mellem uafhængige foretagender, kan enhver fortjeneste, som, hvis disse vilkår ikke havde foreligget, ville være tilfaldet dette, medregnes til dette foretagendes fortjeneste og beskattes i overensstemmelse hermed.«

3. Bilag 1, artikel 27, stk. 7, affattes således:

»7. Hvis et skattekrav på et tidspunkt efter fremsættelse af en anmodning fra en kontraherende stat efter stykke 3 eller 4, og før den anden kontraherende stat har inddrevet og overført det pågældende skattekrav til den førstnævnte stat, ophører med at være

a) for så vidt angår en anmodning efter stykke 3, et skattekrav i den førstnævnte stat, som kan indrives efter denne stats lovgivning, og hvor den person, som skylder beløbet, på dette tidspunkt efter lovgivningen i denne stat ikke kan gøre indsigelse mod inddrivelsen, eller

b) for så vidt angår en anmodning efter stykke 4, et skattekrav i den førstnævnte stat, hvor denne stat efter sin lovgivning kan iværksætte foranstaltninger med henblik på at sikre inddrivelsen,

skal den kompetente myndighed i den førstnævnte stat straks underrette den kompetente myndighed i den anden stat herom, og efter den anden stats valg skal den førstnævnte stat enten stille anmodningen i bero eller trække den tilbage.«

4. Bilag 1, artikel 27, stk. 8, affattes således:

»8. Bestemmelserne i denne artikel kan i intet tilfælde fortolkes således, at der pålægges en kontraherende stat en pligt til:

a) at udføre forvaltningsakter, der strider mod denne eller den anden kontraherende stats lovgivning og forvaltningspraksis,

b) at iværksætte foranstaltninger, som ville stride mod almene interesser (ordre public),

c) at yde bistand, hvis den anden kontraherende stat ikke har iværksat alle rimelige foranstaltninger til inddrivelse henholdsvis sikring af skattekravet, som kan iværksættes efter denne stats lovgivning eller forvaltningspraksis,

d) at yde bistand i tilfælde, hvor den administrative byrde for denne stat klart ikke står mål med de fordele, som den anden kontraherende stat vil opnå.«

§ 5

I lov nr. 1588 af 27. december 2019 om ændring af tobaksafgiftsloven og lov om forskellige forbrugsafgifter (Forhøjelse af afgiften på tobak), som ændret ved § 9 i lov nr. 168 af 29. februar 2020 foretages følgende ændring:

§ 3. ---

Stk. 1-24. ---

Stk. 25. For virksomheder, der pr. 1. oktober 2020 til og med den 31. marts 2020 for første gang har ladet cigarer, cerutter eller cigarillos overgå til forbrug, tages der i afgørelsen af, hvor mange styk cigarer, cerutter eller cigarillos virksomheden normalt lader overgå til forbrug i en periode på 640 dage, jf. stk. 17, udgangspunkt i, hvor mange styk cigarer, cerutter eller cigarillos virksomheden i gennemsnit har ladet overgå til forbrug pr. dag fra og med den 1. april 2020 til og med den 30. juni 2020. Herefter anvendes metoden i stk. 19.

Stk. 26-30. ---

Stk. 31. For virksomheder, der pr. 1. oktober 2020 til og med den 31. december 2020 for første gang har ladet cigarer, cerutter eller cigarillos overgå til forbrug, tages der i afgørelsen af, hvor mange styk cigarer, cerutter eller cigarillos virksomheden normalt lader overgå til forbrug i en periode på 640 dage, jf. stk. 17, udgangspunkt i, hvor mange styk cigarer, cerutter eller cigarillos virksomheden i gennemsnit har ladet overgå til

1. I § 3, *stk. 25, 1. pkt.*, ændres »1. oktober 2020« til: »1. oktober 2019«.

2. I § 3, *stk. 31, 1. pkt.*, ændres »30. april 2021« til: »31. marts 2021«.

forbrug pr. dag fra og med den 1. januar 2021 til og med den 30. april 2021. Herefter anvendes metoden i stk. 19.

Stk. 32-38. ---